

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

Setkávání

6

červen
2010
ročník
XX.

Milí kněží, hlásejte...!

Jedině Kristus
může být naší spolehlivou nadějí.

To je zvěst,
kterou jsme my křesťané
povoláni každodenně hlásat
a dosvědčovat.

Hlásejte ji, milí kněží,
tím, že zůstanete
niterně sjednoceni s Ježíšem
a budete konat s nadšením svou
službu, s jistotou, že nebude mít

nedostatku ten,
kdo mu důvěřuje.

Jedině z osobního poznání
a hlubokého spojení s Kristem
je možné čerpat duchovní sílu
k plnému uskutečnění
křesťanského povolání.

Pouze Kristova láska
činí apoštolské působení účinným,
především v těžkých okamžicích
zkoušek.

Zpracováno podle promluv papeže Benedikta XVI. v ČR 2009

Dětské vikariátní poutě

Český Krumlov - Vyšší Brod

Český Krumlov - Vyšší Brod

Pelhřimov - Nová Cerekev

Pelhřimov - Nová Cerekev

Tábor - Mladá Vožice

Tábor - Mladá Vožice

OBSAH

Sv. Augustin	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
DĚTSKÉ VIKARIÁTNÍ POUTĚ	4
Pouť farností do severních Čech	9
UMĚLECKÁ DÍLA Z ČESKOBUDĚJO- VICKÉ DIECÉZE V EXPOZICÍCH	
Madona z Kamenného Újezda	10
Tři kameny na třeboňském náměstí.....	11
Kdo zpívá, dvakrát se modlí	11
Příprava na biřmování	12
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Jihočeskí vítězové	11
Naše rodinná oslava	11
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Přijela návštěva ze Zimbabwe	14
Zimbabwe sestra si odvezly z jihu Čech velkolepý dar	14
Pastorační práce s klienty Charity	15
Hrnce a mísy udělaly radost	15
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Pouť na Křemešník	16
Mše svatá pro maturanty	16
Poděkování Vlastimilu Sekyrkovi	16
Zasedání Sekce pro mládež ČBK	16
Setkání Školy partnerských vztahů	16
Připravované akce pro mládež	17
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Zájezd do Říma a Vatikánu	18
V náručí Matky	19
Noc kostelů v Suchdole nad Lužnicí	19
Poutník přijel do Sušice	19
3. setkání motorkářů s požehnáním	20
K četbě a studiu doporučujeme	20
PERSONALIA	21
Radio Proglas	22
Helder Camara	23

SV. AUGUSTIN

Zanedlouho bude církev slavit narození Jana Křtitele. Sv. Augustin věnoval této slavnosti několik svých řečí. Připomeňme si alespoň část jedné z nich:

„Dnes prožíváme slavnost svatého Jana, jehož příběh narození jsme s obdivem vyslechli při čtení evangelia. Jak velká musí být sláva soudcova, když i sláva jeho hlasatele je taková? Jaký teprve musí být ten, který má přijít po cestě, jestliže je takový ten, jenž cestu připravuje? Janovo narození chápe církev jako něco posvátného: narození žádného světce tak slavnostně neslavíme, slavíme narození Janovo a narození Kristovo. To musí mít svůj důvod; a jestliže snad o tom vypovíme méně, než by si tak velká událost zasluhovala, naše přemýšlení o tom je plodnější a hlubší. Jan přichází na svět z neplodné staré ženy, Kristus z panny v mladistvém věku. Jana rodí neplodnost, Krista neporušenost. Jan i Kristus byli zvěstováni andělem. Janův otec nevěří, že se Jan narodí a stává se němým. Maria věří a počíná ho vírou. Nejprve přichází víra do srdce a následuje ji plodnost v lůně matky... Předložili jsme, o čem máme přemýšlet, a naznačili jsme, o čem budeme pojednávat. Ale je to jen úvod; a nebudeme-li stačit svými schopnostmi nebo nebudeme-li mít dost času na prozkoumání všech hlubin tak velkého tajemství, lépe vás poučí ten, který mluví ve vás i za naší nepřítomnosti, na nějž zbožně myslíte, jehož jste přijali do srdce a jehož chrámem jste se stali.

Jan jako by stál na rozhraní dvou Zákonů, Starého a Nového. Že Jan tvoří jakýsi předěl, to dosvědčuje sám Pán slovy: *Zákon a Proroci až do Jana Křtitele* (Lk 16, 16). Je představitelem toho, co je staré, a hlasatelem toho, co je nové. Jako představitel toho starého se rodí ze starých rodičů; jako představitel toho nového se projevuje už v lůně matčině jako prorok. Neboť ještě dřív než se narodil, při příchodu Panny Marie, zaplesal v lůně své matky. Už tam bylo naznačeno, čím bude – naznačeno dřív, než se narodil. Ukázalo se, koho je předchůdcem, dřív než byl od něho spatřen. Je to něco božského, přesahuje to míru toho, co může lidská slabost. Nakonec přichází na svět, dostává jméno, a jeho otec může opět mluvit. Uvažuj, co tyto události symbolicky naznačují.

Zachariáš mlčí, ztratí hlas až do té chvíle, kdy se narodí Jan, předchůdce Páně, a hlas mu vrátí. Co znamená Zachariášovo mlčení, ne-li to, že proroctví zmizelo a že je před hlásáním Krista jakoby skryté a uzamčené? Otvírá se jeho příchodem, stává se jasným, když má přijít ten, který byl prorokován. Otevření úst Zachariášových při Janově narození odpovídá roztržení opony při Kristově smrti na kříži. Kdyby Jan ohlašoval sám sebe, neotevřel by Zachariášova ústa. Uvolňuje se jazyk, protože přichází na svět hlas. Neboť na otázku položenou Janovi, když už ohlašoval Pána: Kdo jsi?, on odpověděl: Já jsem hlas volajícího na poušti. Jan je hlas, Pán je však ten, o němž platí: Na počátku bylo Slovo. Jan byl pouze hlas pro stanovenou dobu; Kristus je Slovo, které bylo na počátku, Slovo věčné.“

(Úryvky z Sermones ad populum 293, 1-3: PL 38, 1327-1328)

Tereza Poštová

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

14.-15. 6.	(po-út)	Praha – Rada charity ČR – biskup Pavel
16. 6.	(st)	České Budějovice – Setkání ředitelů charit a Rada charity – biskup Pavel
17. 6.	(čt)	České Budějovice, biskupství – Přijímací řízení do teologického konviktu (10 hod.) – oba biskupové
		České Budějovice, biskupství – Setkání se zasvěcenými vdovami (13 hod.) – biskup Pavel
18. 6.	(pá)	České Budějovice, kostel sv. Vojtěcha - Mše sv. do Proglasu (18 hod.) – biskup Pavel
19. 6.	(so)	Prachatice – Diecézní pouť (10 hod.) – oba biskupové
20. 6.	(ne)	Červená Řečice – Biřmování (10 hod.) – biskup Jiří
		Liptovská Osada – Mše sv. – biskup Pavel
22. 6.	(út)	Kájov – Vikariátní konference českokrumlovského vikariátu – biskup Jiří
22.-24. 6.	(út-čt)	Olomouc – 20. setkání představených seminářů – biskup Pavel
24. 6.	(čt)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Mše sv. pro Biskupské gymnázium (10 hod.) – biskup Jiří
26. 6.	(so)	Salačova Lhota (14 hod.) – biskup Jiří
		Křoví – Mše sv. (14 hod.) – biskup Pavel
27. 6.	(ne)	Pelhřimov – Biřmování (10 hod.) – biskup Jiří
		Řícmanice – Mše sv. a svěcení kříže (14 hod.) – biskup Pavel
28. 6.	(po)	Tábor – Zahájení sympozia – biskup Jiří
1.-5. 7.	(čt-po)	Velehrad – Zasedání České biskupské konference – oba biskupové
7. 7.	(st)	Praha – Promoce studentů KTF UK – biskup Jiří
10. 7.	(so)	Klatovy (15 hod.) – biskup Pavel
18.-24. 7.	(ne-so)	Vranov – Exercicie – biskup Pavel
25. 7.	(ne)	Kraselov – Pouť k sv. Anně (11 hod.) – biskup Pavel

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

**Příští číslo
vyjde 19. července 2010.**

Uzávěrka je 9. 7. 2010.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzercí:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintíř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzercí.

DĚTSKÉ VIKARIÁTNÍ POUTĚ

Nepomuk a Sušice: Svatá rodina na pouti

„Každý rok chodívali Ježíšovi rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Také, když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem.“ Těmito slovy začalo evangelium mše svaté Dětské vikariátní pouti v kostele sv. Jakuba Staršího v Nepomuku, na které se sešlo v sobotu 22. května 2010 na 50 rodin z vikariátů Nepomuk a Sušice. Mši svatou celebroidli P. Slávek Holý a P. Ivo Prokop, kteří s námi prožili i celé odpoledne. Liturgický zpěv doprovázela hudební skupina z Bělčic.

Poutní oběd jsme začali společnou modlitbou před jídlem, kterou jsme vybrali pomocí velké

modlitební kostky. Poté jsme se přenesli do doby dvanáctiletého Ježíše, abychom si mohli vyzkoušet činnosti, které mohla spolu prožívat Svatá rodina. Na prosluněné, vzorně upravené farní zahradě čekalo naše rodinné týmy 10 stanovišť: modlitba, pečení placek, tkaní koberce, řezání dřeva, zatloukání hřebíků, přenášení nákladu na hlavě, nošení vody od studny, věšení prádla, házení na koš a dojení kozy. Pro dokreslení atmosféry a k velké radosti dětí i rodičů se tu popásaly ovce a kozy i koně, na kterých se mohli projet malí i velcí. Nechyběl ani poutní krámk. Na závěr pouti jsme dostali požehnání a dárek - svíci a malou modlitební kostku, abychom se nezapomínali v našich rodinách společně modlit. Pak následovalo velké překvapení, když pater Slávek ohlásil návštěvu Dětského zábavního parku zdarma. rychle jsme se přesunuli do jeho areálu na okraji Nepomuku. Děti se zde mohly vydávat na trampolínách, kolotočích, houpačkách a prolézačkách a rodiče posedět v družném hovoru. Přestože nás asi po hodině vyhnala průtrž mračen, všem se pout' velmi líbila.

Šárka a Vojtěch Šmídovi

Dětská vikariátní pout' ve Vyšším Brodě

„Výše se brod“, zněla rada Panny Marie Vokovi z Rožmberka, který zápasil ve vlnách divokého proudu rozvodněné Vltavy před 750 lety o svůj život. Z vděčnosti za záchranu pak na tomto místě šlechtic založil vyšebrodský klášter, kam pozval řád cisterciáků z Wilheringu.

Z vděčnosti za Matku Boží přijali letos malí poutníci z českokrumlovského vikariátu naše pozvání na dětskou pout' do Vyššího Brodu. S dávným příběhem o vzniku kláštera souzní mnohokrát i situace naší doby a našich životů. Zneklidňující zprávy o povodních slyší děti velmi často, a tak je víc než aktuální, lépe řečeno ideální, naučit se směřovat častěji myšlenky našich dětí k Panně Marii. Měsíc květen nás k tomu velmi lidebně zve.

Klášteří kostel Panny Marie ve Vyšším Brodě navštívilo 22. května na 120 dětských poutníků. Někteří vážili ne zrovna krátkou cestu autobusem ze vzdálenějšího Křemežska. Měli při své cestě hezkou příležitost sledovat z oken autobusu tok řeky Vltavy, která sehrála svou úlohu při vzniku kláštera. Děti z Velešína, Besednic a okolí přivezl na posvátné místo ve Vyšším Brodě vlak. Také jejich cesta pošumavskou májovou přírodou měla jistě svou přitažlivost. Velmi milé byly skupiny několika rodin z Kaplice a okolí, které zvolily cestu za svou Královnou rodin vlastním autem.

Úderem desáté hodiny jsme všichni společně začali slavít mši svatou, kterou sloužil českokrumlovský pan vikář Václav Pícha spolu s P. Martinem Bětuňákem a P. Pavlem Šimákem. Pomáhala jim skupina ministrantů různého věku složená ze zástupců všech skupin. Krásný zvuk vyšebrodských klášterních varhan (skutečného skvostu mezi varhanami), který se linul dozajista pod vanutím Ducha Svatého z kláves, po kterých tančily prsty pana varhaníka Lukáše Krutského, doplnil velmi povznášející, výjimečný prožitek ze mše svaté. Pan Lukáš Krutský se i s celou svou krás-

nou rodinou zasloužil o působivý, důstojný doprovod celé naší slavnosti.

Po mši svaté, při níž děti laskavým a poutavým způsobem vyprávěl v promluvě otec vikář Václav Pícha k přemýšlení o svém budoucím životním povolání, přišel děti přivítat převor místní řádové „rodiny“ otec Justin. On také seznámil děti s příběhem, který se váže ke vzniku kláštera. Jeho vřelá slova si otevřela cestu pozornosti naslouchajících dětí i rodičů. Místa, která s ním měli poutníci možnost navštívit, byla zcela výjimečná, při běžných prohlídkách nedostupná. V prostorách úchvatné klášterní obrazárny pak tohoto milého řádového průvodce vystřídal zkušený katecheta a jáhen, dlouholetý učitel pan Daněk. Také jeho výklad byl velmi obohacující a pro zvědavé

děti inspirativní. Těm, kterým temperament nedovolil udržet již delší dobu pozornost, pak byla dána možnost vyběhnout ven a proskotačit se v prostranství před klášterem na sluníčku, které začalo krásně svítit a hřát.

Bylo také načase. V dolních prostorách venkovního areálu před budovou bývalého církevního soudu se totiž začala připravovat skupina šermířů (Pánů z Hradce) na vystoupení, na které se děti těšily již několik dní. Historické kostýmy, úsměvné zápletky, řinčení zbraní, ale především hbitost a pohotovost jsou věci, které dětem velmi imponují. Více než půlhodinový program skupiny historického šermu děti nejen zaujal, ale často úplně „vtáhl“ do děje. Leckterý učitel tělocviku by zůstal udiven před výkonem rytíře, který oděn

v těžkém brnění, s přilbou na hlavě, vysmekl bez problémů úhybný kotoul. Při poslední scéně došlo i na vtipné, praktické ponaučení. Šermíř, který vybojoval na svém sokovi vábivě chřastící kožený měšec, vystřelil směrem k živě se bavícím dětem chraplavou otázkou: „Vopravdu ty prachy chceš?“ „Ano!“ zněla odpověď a houf nejrychlejších chtivých ruček zachytil hozený měšec. Nastala tahanice, kdo získá jmění. Chtivost však naráž

uhasla jako oheň políty vodou, když se podařilo váček otevřít. „Kamínky,“ ozvalo se zklamaně z několika úst – děti poznaly, jak ošidné může být zdání cinkajícího bohatství.

Naštěstí poslední slovo měla na naší pouti přece jen Panna Marie. Objevil se dobrý otec Justin a daroval dětem skutečnou památkou na pout' – obrázky Madony Vyšebrodské, kterou mohly předtím obdivovat na působivě nasvíceném ob-

raze v kostele. „Kde je vaše srdce, tam je i váš poklad“ je Ježíšova myšlenka, kterou si děti odvážely po vydařeném pouti domů.

S velikým díkem Matce Boží, bratřím cisterciáckého řádu za vlídnost a laskavé přijetí, panu vikáři Václavovi Píchovi i přítomným kněžím a také všem dětem i jejich rodičům se loučíme s letošní uplynulou poutí a těšíme se na další.

Štěpánka Taliřová

Dětská pout' vikariátu Strakonice

V sobotu 15. května se v bavorovském kostele Nanebevzetí Panny Marie a v areálu farní zahrady konala dětská pout' strakonického vikariátu. Počasí se zdálo neúprosné, celý týden přišlo, vůbec nevypadlo, že se na nás slunce usměje. Díky Pánu Bohu ráno bylo sice zamračeno, ale nepršelo.

Pouti se zúčastnilo přes 70 dětí, mládež, některé maminky a babičky s dětmi. Tyto poutě jsou velice pěkné a prospěšné, protože děti poznávají nové kamarády a my nové přátele. Poutě se konají každým rokem na jiném místě a všude nás s láskou přijímají. Velice přátelsky nás přijali i v Bavorově - zastupitelé a zaměstnanci města, pan vedoucí z Masny a místní ženy, které nám napekly různé dobroty. Všem za to Pán Bůh zaplať.

Téma poutě, zaměřené na rodinnou slavnost, znělo „Slavnost jako překvapení.“

Program poutě byl zahájen v 10 hod. slavnostní mší svatou, kterou celebroval otec biskup Pavel Posád a koncelebroval vikář P. Viktor Frýdl a P. Patrik Maturkanič.

Při této příležitosti se bavorovské děti rozloučily s P. Patrikem, který změní své apoštolské působení.

Po skončení mše sv. se děti rozdělily do 6 skupin. První skupina připravovala občerstvení (párky v rohlíku, obložené chlebičky a zákusky). Druhá skupina servírovala a obsluhovala poutníky. Třetí skupina nacvičovala

písně. Čtvrtá skupina zkoušela divadlo na téma společenství. Pátá skupina zdobila svíce, které děti měly předat v neděli o mši svaté ve svých farnostech. Šestá skupina vyráběla dárek domů - papírový květ s poselstvím lásky.

Od 13 hod. následoval společný oběd, při kterém nám hrála a zpívala hudební skupina. Dále následovalo divadelní představení a hra.

Ve 14 hod. následovaly další pohybové aktivity

stimulující společenství: přelévání vody, přenos míčků po překážkové dráze, posun skupiny po prkně, hod na cíl, přenos míče nad hlavou a mezi nohama, přeskok přes provaz apod.

Na každém stanovišti dostala skupina okvětní lístek a když měla celý květ, mohly si děti dojít pro překvapení. Každé dítě dostalo několik dárek domů a skupiny svíce pro své farnosti.

Marie Nehézová

Dětská vikariátní pout' v Bavorově

15. května dopoledne se k bavorovskému kostelu začaly sjíždět skupinky dětí všeho věku. Proč? Hlavním cílem bylo setkat se s ostatními dětmi, zažít plno zábavy, něčemu se přiučit, ale hlavně – přivítat mezi sebou očekávaného a milého hosta, otce biskupa Pavla Posáda.

Pout' byla zahájena v 10 hod. mší svatou, kdy děti, jež naplnily kostel Nanebevzetí Panny Marie, přivítal nejen biskup Pavel, ale také otec Jiří z Vodňan, otec Viktor ze Strakonice a otec Patrik z Lomce. Od něho jsme se po mši dozvěděli plno zajímavostí o tomto chrámu (o kterých netušili ani někteří vedoucí) a na oplátku mu zazpívali píseň na rozloučenou, protože zanedlouho přesídlí do Brna. Za zvuku lidové písně *Kdyby byl Bavorov*, linoucí se z tradičních jihočeských dud, flétny a klarinetu, se všichni přesunuli na faru.

Celá pout' na téma Slavnost byla pojatá originálně, v duchu překvapení. Děti se rozdělily do skupinek, kde se dozvěděly, že si vlastně tu slavnost musí také s pomocí vedoucích samy

připravit. Překvapení bylo veliké, když jedna skupinka zamířila rovnou do kuchyně připravovat občerstvení, další secvičovala divadelní představení, jiní např. vyráběli svíčky a všichni se společnými silami podíleli na přípravě slavnosti pro všechny ostatní. Děti prokázaly šikovnost, kreativitu a ochotu spolupracovat. Po práci následovala odměna v podobě slavnostní hostiny a krátkého divadla a poté zábava - děti se rozprchly na připravená stanoviště s různými úkoly a hrami. Všichni jsme se také naučili jeden indiánský taneček a kolem 15. hod. následovalo rozloučení, předání dárečků a svačinky na cestu domů.

Do každé zúčastněné farnosti byla darována vyrobená svíčka, která už by měla zdobit kostely ve Vodňanech, Katovicích, Strakonici, Bavorově, Bílsku, Štětku, Bletné, Volyni, Strunkovicích nad Blanicí a dokonce snad i v Praze. Tak tedy DĚKUJEME všem pořadatelům i účastníkům a těšíme se na příště!

Eliška Plánská

Římskokatolická farnost Římov
slaví v neděli 18. července 2010

MARIÁNSKÉ MODLENÍ
V AMBITECH ŘÍMOVSKÉ LORETY

a zve na tuto zpívanou
POUŤ RODIN,

konanou věrně v duchu 300leté jezuitské tradice, jinochy i dívky, snoubence, manžele, rodiče, děti i prarodiče, a všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby Rodiny Nazaretské.

8.30 hod. - mše sv. v kostele Sv. Ducha
9.15-12.00 - mariánské modlení

v ambitech Domku svaté Rodiny Nazaretské, který je svatyní rodiny, v níž Loretánskou Pannu zývají zbožní věřící jako patronku svých rodin a domovů.

Informace na tel. 387 987 244, 723 064 946,
e-mail: farnostirimov@centrum.cz, www.rimov.eu

Rodinné Kratochvílení

Dětská vikariátní pouť a pouť rodin prachatického vikariátu se nesla v duchu opravdové rodinné oslavy v renesančním stylu, kterou umocňovalo samo prostředí nádherného zámku Kratochvíle a jeho zahrady.

Děti a jejich rodiče si mohli prohlédnout úžasnou zahradu, v níž nechybí bylinná zahrada, vodní příkop s labutěmi a zámečtí pávi, kteří na děti a především na střelení z muškety hned tak nezapomenou. V tento poutní den v zámecké zahradě navíc děti a rodiče viděli rytířská klání a některé z dobových bojových technik mohli i vyzkoušet. Naučili se tančovat, zpívat, poznali renesanční módu a sami si vyrobili „křejzlík“ neboli „okruží“, pro tuto

dobu tolik charakteristické. Prohlédli si také částečně zrekonstruovaný zámek a na závěr je na svém panství přivítal i pan Petr Vok z Rožmberka. Ten je osobně pozval na zahradní slavnost spojenou s hostinou, kde se mohli všichni občerstvit koláči, preclíky a čajem.

Potom pouť pokračovala do nedalekého Velkého Boru, odkud šli všichni procesím ke kapli Sv. Trojice. Tam prožili poutníci mši svatou v prostředí lesa v opojné vůni konvalinek se zurčením lesní studánky, kde je samozřejmě léčivá voda.

Po závěrečném požehnání dostal každý z poutníků hrneček, aby mohl místní vodu z léčivého pramene ochutnat a odnesl si domů

vzpomínku na tuto opravdu vydařenou pouť. Na závěr patří poděkování všem, kdo se podíleli na přípravě této poutě.

Děkujeme panu kastelánovi Kratochvíle Vojtěchu Troupovi a všem průvodcům, městu Netolice a ochotným místním spolupracovníkům, občanům Velkého Boru, katechetům, kněžím, rodičům a především dětem, bez kterých by tato pouť neměla smysl.

Díky Bohu, jehož přítomnost a požehnání jsme cítili na každém kroku našeho společného putování.

*Markéta Grillová a Lenka Hanžlová,
vikariátní zástupci katechetů*

Dětská vikariátní pouť v Doudlebech

V sobotu 22. května se konala Dětská vikariátní pouť v Doudlebech pro děti z vikariátů české Budějovice-město a venkov. Ze dvou stanovišť – v Dolní Stropnici a v Plavě – vyrazily početné skupiny dětí v doprovodu místních kronikářů na pěší pouť do Doudleb. Kolem 11. hod. se sešli všichni poutníci v doudlebském kostele sv. Vincence na mši

sv., poté pokračoval program na obecním hřišti, kde se děti mj. seznámily s doudlebským krojem a nářečím.

Hodinovým vystoupením folklórního souboru Rádost byl program poutě zakončen. Malí i velcí poutníci tak měli příležitost zatančit si

některé tance se členy souboru.

Obrovský dík patří místním farnicím, které se postaraly o vynikající pohoštění – napekly pravé doudlebské koláče -, a také kapele pana Jaroslava Tröstla se syny, která se spolupodílela na průběhu mše sv. -ih-

P. Cyril Havel a členové folklórního souboru

Vikariát Pelhřimov: Naše rodinná oslava

Letošní 13. vikariátní pouť dětí pelhřimovského vikariátu se konala v sobotu 22. května v Nové Cerekvi.

Začali jsme v 10 hod. slavením mše sv., kterou sloužil P. Šika spolu s dalšími 4 kněžími z našich farností. Hned v promluvě jsme se seznámili s tématem pouti: „Naše rodinná oslava“. Pan farář nám připomněl, že mše svatá je vlastně také velkou oslavou, do které se společně zapojujeme jako rodina Božích dětí – církev.

Zástupci jednotlivých farností přinášeli k oltáři

ří dary, doprovázené prosbami: za naše rodiny, za děti v dětských domovech a pěstounské péči, za rozpadající se a rozhádané rodiny, za nemocné, za společenství kněží, za církev, za lidi postižené povodněmi, za mír ve světě...

Po mši sv. následoval oběd z vlastních zásob a program ve skupinkách. Děti se vystřídaly na třech stanovištích na prostranství před kostelem. Zde si mohly vzájemně sdílet své zkušenosti s oslavou NAROZENIN, VÁNOC a POUTI. A připomenout si a prakticky vyzkoušet některé dovednosti, které s tím souvisejí.

Poté následovalo občerstvení v podobě čaje a buchet, bábovek, koláčků a jiných dobrot od maminek a babiček novocerecké farnosti. Měli jsme napečeno opravdu na pouť!

Odpoledne již následoval volný program dle vlastního výběru dětí. Skupina fotbalistů se přesunula na místní fotbalové hřiště, zájemci o zábavné hry si našli své místo na prostranství u kostela a „vyráběcí“ skupinka se přesunula do prostor fary. Zde děti tvořily nejruznější dárky a překvapení pro svou rodinnou oslavu, např. zdobily brčka, vyráběly košíčky na dobrotu, jmenovky ke stolu pro oslavu narozenin

anebo růži z krepového papíru s překvapením atd. Koho přestalo tvoření bavit, anebo kdo si již vyrobil dost výrobků, mohl si ještě zaskočit zahrát do druhé skupinky a naopak.

Po vydařeném odpoledni jsme se všichni přesunuli opět do kostela. Zde jsme spolu s panem kaplanem poděkovali Bohu za celý den při krátké adoraci a na cestu domů jsme dostali svátostné požehnání a před kostelem ještě sáček s překvapením.

Přípravu letošní pouti doprovázelo mnoho obav - z nepříznivého počasí, z malé účasti dětí z důvodu konání mnoha akcí v okolí, z nedostatku spolupracovníků kvůli maturitám, apod. Vše dopadlo úplně jinak! Počasí vyšlo krásně, šikovných pomocníků byl dostatek a účastníků o mnoho více, než se očekávalo. Z nejruznějších koutů našeho vikariátu přicestovalo na 130 malých poutníků. A cestovali vlakem, autobusem, autem, ale i na kole... Na letošní pouti bylo krásné i to, že se jí zúčastnily dokonce i celé rodiny, takže mohly prožít celý den skutečně v duchu tématu pouti.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem na naší pouti podíleli: kněžím, katechetům, animátorům a mládežníkům, hudebníkům a zpěvákům, obecnímu úřadu v Nové Cerekvi za posečení trávy na hřišti a kolem kostela, novocereckým farníkům za upečené dobrotu. A vůbec, DÍKY VŠEM, kdo si udělali čas a přišli s námi prožít jeden obyčejný všední den jako SPOLEČNOU RODINNOU OSLAVU!

H. Pechová

Dětská vikariátní pouť Třeboň

V sobotu 15. 5. se třeboňští obyvatelé či návštěvníci pozastavovali nad různými skupinkami dětí, které kráčely za znakem ryby a s razítkem rybičky na oblečení. V ten den totiž v krásném jihočeském městě probíhala Dětská vikariátní pouť na téma „Jak s církví slavíme, tak doma žijeme“. Už samotný název napovídá, že smyslem pouti bylo poznat slavnosti a svátky církevního roku a odnést si zážitky i možnosti, co můžeme v kruhu rodinném zavězt.

Důležitost církevního slavení v rodině připomínal při mši svaté P. Jaroslav Šmejkal, který také vyzdvihl výhodu toho, že máme 365 v 1 (po vzoru instantních káv 3 v 1 nebo 2 v 1). Po poutní bohoslužbě, která začínala v 9.00, jsme se v osmi skupinkách vydali vstříc slavení. Jen jedna skupinka mohla rovnou po adventu

Pokračování na 8. straně.

Pokračování ze 7. strany.

pokračovat Vánoce a projít dalšími zastaveními v kruhu událostí týkajících se Ježíšova života. Každá skupinka tedy putovala rokem od jiné události, všechny se pak ale sešly v kostele na závěrečné požehnání udílené P. Karlem Laburdou, které také bylo připomínkou Slavnosti Krista Krále. Aby se to však v dětských hlavičkách nepletlo, dostaly děti už na začátku leporelo, podle kterého se i nadále můžou v církevním roce orientovat.

Naše skupinka (z farnosti Suchdol nad Lužnicí, Dvory nad Lužnicí a částečně také z Třeboně a Majdaleny) začala měsícem květnem, kdy jsme si na hrázi rybníka připomněly, že květen je zasvěcen Panně Marii. Na náměstí okolo Mariánského sloupu pak postupně všechny skupiny přidávaly břečťanové věnečky ozdobené květy chryzantém jako poděkování za to, že je naší dobrou maminkou, a také zároveň jsme Pannu Marii prosili, aby se i nadále za nás přimlouvala. Dále jsme se něco dozvěděli o dvou svatých kněžích – o našem národním světcí Janu Nepomuckém a o patronovi kněží Janu Marii Vianneyi. S představiteli sv. Václava a paní Johany z Rožmberka jsme zazpívali kus Svatováclavského chorálu, v adventní době se děti dozvěděly něco o sv. Lucii, sv. Barboře, sv. Mikuláši a vyrobily si ozdůbku ze včelího vosku, kterou pověsily na stromček na dalším stanovišti. Tím byly Vánoce, kde se děti mohly vyfotit jako Maria, nebo Josef. Odtud se vydaly ke křtitelnici, u které si v souvislosti s Uvedením Páně do chrámu povídaly o křtu. Na postním stanovišti si mohly spálit větvičky kočiček (i když některé se sháněly po chlupatých čtyřnohých kočkách). Já osobně jsem měla krásný zážitek při povídání si o Velikonocích, když se děti po jednom v „Božím hrobě“ přesvědčily,

že Ježíš skutečně z mrtvých vstal a postupně mi asi třináctkrát sdělily, že Ježíš v hrobě není. A tolikrát slyšet, že Ježíš opravdu žije – no prostě nádherná! V zámeckém parku při slavnosti Seslání Ducha svatého se děti učily pomůcku MORORASÍUMZBOBAZ na zapamatování darů Ducha sv. Mimo tato zastavení jsme měli možnost na hrázi rybníka u sochy Jakuba Krčína z Jelčan nahlédnout do jeho života ve chvíli, kdy dostal za provedení rybníka Svět jako odměnu souhlas s projektem rybníka Rožmberk. To byl zážitek hlavně pro cyklisty projíždějící po stezce, kteří se zastavovali a smáli se s námi. Z každého stanoviště jsme si něco odnesli: zážitky, malé dárečky – vánočku, holubičku, Duhu s církevním rokem, papírovou skládku, balónek, perníčky dokonce v trojím provedení

(rybičku, kostelíček a srdce z pouti), nebo také vědomosti. Např. propojení slov demonstrace a monstrance ze stanoviště o Božím Těle fakt pomáhá, protože při náboženství si na to děti vzpomněly a pamatují si tak, že tím ukazujeme na Ježíše a na to, že k němu patříme. Na konci dostaly také záložku s modlitbami – děti se modlí za své rodiče a rodiče za své děti a vnoučata.

Nebyla by to dětská pout' bez radosti, přátelství, her a dobrých buchť, teplého čaje, nebo dobré kávy. Moc děkujeme třeboňským farnicím za občerstvení a dětem i jejich dospělému doprovodu za účast. Pak dále děkujeme za pomoc při organizování pouti všem dobrovolníkům, kněžím i katechetkám. Bohu díky.

Iva Hojková

Vikariát Tábor, Mladá Vožice: Cesta ke slavení

V pondělí 17. 5. přijelo téměř 250 malých poutníků autobusy, osobními auty a na kolech do Mladé Vožice. Se svými vedoucími (katechety, pedagogy a kněžimi) se vydali na „Cestu ke slavení“. Na prvním stanovišti na faře dostali vedoucí skupin do rukou mapu a instrukce k práci na cestu. Dostali zde také první indicii, kravatu. Ta je přece symbolem svátečního oblečení. Naučit se ji uvazovat (což bylo prvním úkolem) nebylo vůbec jednoduché. Po cestě krásnou přírodou nad Mladou Vožicí sbíraly děti další indicie související se slavením. V Kapli Panny Marie vařečku (i Panna Maria musela pro rodinu vařit), na dalším místě to byla nádoba na květiny, na „Paraplíčku“ (to je vyvýšené místo nad Mladou Vožicí, kde je možné obdivovat krásné okolí) byl talíř a příbory. S těmito symboly pracoval každý vedoucí sám se svojí skupinou. Záleželo tedy na tomto člověku, o čem s dětmi povídal, a jak s nimi pracoval (všichni vedoucí byli s tématem a prací seznámeni předem).

Nepršelo nám, ale chvílemi foukal studený vítr. Většina vedoucích se s poutníky několikrát zastavila a všichni si zahráli pohybové hry

na „zahřátí“. Pobavily se nejen děti, ale i dospělí, kteří se těchto her také zúčastnili. Po příchodu na rozlehlou zámeckou zahradu byl přidělen každé skupině stůl s lavicemi. Děti s vedoucími ještě chvíli pracovaly s tématem „slavení“. Potom už jen bílý ubrus na stůl, kyt-

ky do vázy a společenství okolo stolu mohlo začít. Ke sdílení u stolu patří vždy něco dobrého. O to se postarali místní farnice, které napékaly koláče, řezy a cukroví. K dispozici byly i limonády a kofola. Přece jenom bylo trochu chladno, takže největší zájem byl o teplý čaj.

Okolo poledne začala bohoslužba slova, kterou vedl P. Vlastimil Kadlec, OMI. Všichni účastníci sledovali bohoslužbu slova velmi pozorně - „Vlastík prostě umí“.

Následovalo „Středověké odpoledne“. Za dozoru dívek v dobovém oblečení se mohli účastníci svézt na koni. Ve stáncích, které známe z filmů, se razily mince, vyráběly šperky, poutníci se mohli naučit „drátkovat“. Při středověkých slavnostech se pořádaly také různé turnaje a tak zde zruční „rytíři“ učili děti házet sekerkou a střílet lukem a kuší. Jinde se odehrávaly souboje. Děti, chráněny středověkými štíty, tu bojovaly s kyji.

Ke každému slavení patří chléb. Během dne si každá skupinka mohla z připraveného těsta vytvořit bochník chleba, a pak si ho nechat na místě upéct. Tento chléb si děti po upečení a požehnání rozlámaly a rozdělily se o něj.

Některé skupinky to udělaly ještě u stolů, další na cestě domů. Ale pro všechny i toto bylo velkým zážitkem.

Domů se dětem vůbec nechtělo. Je dobře, že se jim takto prožítý den líbil. Většinu z nich určitě uvidíme i na příští pouti. *Marcela Samcová*

Pouť farností do severních Čech

„Panno Maria, pomocnice křesťanů, oroduj za nás!“

„Svatá Zdislavo, ochránkyně rodin, jejíž hrob Bůh stále vyznamenává mnohými milostmi a zázraky, oroduj za nás!“

V sobotu 29. května v časných ranních hodinách (3.00 hod) vyjel z Nepomuka autobus s 68 farníky z různých farností: Nepomuk, Myslív, Prádl, Vrčeň, Neurazy, Klatovy, Rožmitál p. Tř. Cílem jejich cesty bylo navštívení poutních míst v severních Čechách a Německa – Horní Lužice. Plynulá a klidná jízda některé cestující ukolébala ke spánku, ostatní využili čas k družnému hovoru. Prvním poutním místem byla bazilika minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí. Zde se v 7 hod. konala poutní mše svatá u hrobu svěťice, kterou koncelebroval pater Vítězslav Holý, duchovní pastýř farníků z Nepomuka a okolí, spolu s místními řeholníky Dominikány. Po té jsme sestoupili k jejímu hrobu. Pak se poutníci odebrali k zázračnému prameni, který je spjat s životem sv. Zdislavy a nachází se pod zámek Lemberk. Příjemná, asi 4 km dlouhá procházka podél rozlehlého rybníka přivedla poutníky k osvěžujícímu zdroji vody, který mohutně tryskal ze skal. Tak jsme si ji také načerpali. Cesta pokračovala do místa Jiřikov, část Filipov, nazývaného také „Lurdy severních Čech“ Zdejší bazilika minor Panny Marie je nejmladší mariánská svatyně založená v r. 1870. V r. 1866 zde došlo k zázračnému uzdravení a v místech zázraku byla vystavěna kaple. Během dalších let vystavěn kostel, který byl postupem času upraven do dnešní podoby. V současné době patří toto místo k nejnavštěvovanějším mariánským místem v litoměřické diecézi.

Putování farníků pokračovalo do lužickosrbské vesnice Rosenthal s poutním katolickým kostelem Panny Marie Lipové a Ralbitz, s obdivuhodným, precizně uspořádaným hřbitovem se stovkami bílých křížů. Velmi působivým zážitkem byl rozlehlý areál ženského cisterciáckého kláštera Marienstern s cihlovým kostelem Panny Marie a barokní kašnou s českým lvem na nádvoří.

Mezi poslední zastavení patřilo město Budyšin, které se může pochlubit zachovalým historickým centrem s gotickými a barokními stavbami, jako např. hrad Ortenburg, k němuž vedou řady domů s barokní fasádou, také chrám sv. Petra ze 13. století, kde polovinu kostela obývají katolíci a druhou protestanti nebo malebná Bohatá věža z 15. století, vychýlená o 1,44 m severovýchodně.

Pěkné počasí, které vydrželo po celý den navdolo všem zúčastněným příjemnou pohodu.

Unaveni, ale obohaceni o duchovní prožitky se poutníci vraceli domů.

Poděkování patří duchovnímu otci Vítězslavovi Holému, který celou tuto akci organizoval a řídil, a panu Václavu Svobodovi ze společnosti Centrumtour, který svojí profesionál i jízdu přispěl ke klidu a bezpečí cestujících.

Navštívení těchto poutních míst, přispívá k duchovnímu růstu, poznání zajímavých míst, ale i lidí. *Marie Dajčová*

UMĚLECKÁ DÍLA Z ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZE V EXPOZICÍCH

Madona z Kamenného Újezda

V tomto seriálu se chceme zastavit u některých vynikajících uměleckých děl z českobudějovické diecéze, jež jsou zapůjčena ve státních institucích. Protože dosud chybí vlastní diecézní muzeum, je mnoho vysoce hodnotných církevních památek, ohrožených vykrádáním kostelů, zapůjčeno do muzeí a galerií, aby se jejich krásou mohli potěšit vnímaví lidé. Popularizační formou si povšímneme historické a ikonografické stránky uměleckých předmětů, které byly kdysi součástí liturgického prostoru a modlilo se u nich nespočet našich předků...

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou

Mnohá díla, pocházející z kostelů českobudějovické diecéze, lze spatřit v expozicích Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou. Galerie je umístěna v pseudogotické budově původní jízdní schwarzenberského zámku. Tato instituce vznikla roku 1953 a do svých sbírek starého umění (zejména gotiky) převzala řadu děl z bývalého Diecézního muzea v Českých Budějovicích¹. Činnost diecézního muzea je možno sledovat přibližně od roku 1892, kdy kanovník Mons. Adolf Rodler (1843-1912) začal shromažďovat umělecké předměty z diecéze, roku 1895 byl založen muzejní spolek a roku 1904 byly otevřeny expozice v původní budově Jirsíkova gymnázia v Českých Budějovicích. Druhá světová válka a následná doba totality pak způsobily, že došlo k úplnému ustrnutí činnosti. Převážná většina sbírkových předmětů bývalého diecézního muzea je dnes uložena v Jihočeském muzeu v Českých Budějovicích. Špičková

umělecká díla období gotiky jsou vystavena ve zmíněné Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou a tato je považuje za svůj majetek. Jedná se např. o deskové malby tzv. Adorace českobudějovické, archu z Trhových Svinů, sochy Madon ze Suchdola, Kamenného Újezda, reliéf Oplakávání z Ledenic, sochu Krista z Novosedel atd.

Po roce 1989 pak došlo k zápůjčkám dalších děl, které jsou ošetřeny řádnými výpůjčními smlouvami na dobu určitou. Vybraných expozitů si povšímneme právě v našem seriálu.

Deskový obraz Madony z Kamenného Újezda

Desková malba Madony s Ježíškem pochází z bočního oltáře pozdně gotického kostela Všechny svatých v Kamenném Újezdě, obce asi 9 km jižně od Českých Budějovic. Obraz, malovaný klasickou středověkou technikou tempery na dřevěné desce, potažené plátnem, je datován historií umění rozdílně, a to přibližně v rozmezí let cca 1440 – 1500. Jde o ikonografický typ byzantské Hodegetrie (od řeckého slova „hodegos“, znamená něco jako „přívodkyně“). Představuje polopostavu Panny Marie s Ježíškem na levé ruce a se zdviženou pravou rukou před hrudí, podobně jako další známé gotické Madony ikonomorfního stylu, např. z Brna (proslulá černá Madona Svatotomská, snad již ze 2. třetiny 13. století), další černá Madona z Březnice (vynikající dílo z roku 1396), a především naše jihočeská Madona z Doudleb (kolem 1435). Hodně Madon tohoto typu se vyskytuje ve Slezsku a v Polsku, z nejznámějších jmenujme alespoň obrazy Madony Piekarské (konec 15. stol.) v katedrále v Opole, či Madony v kostele Narození Panny Marie v obci Płoki nedaleko města Trzebinia (2. pol. 15. stol.), které jsou obrazu Madony z Kamenného Újezda ikonograficky hodně blízké².

Madona, zobrazená v polopostavě, má charakteristicky zdviženou pravou ruku, na levé ruce drží v dlouhé tunice oděného Ježíška, který pravou ručkou v gestu žehnání ukazuje k matce, v levé ruce drží knihu (nebo na starších obrazech svitek). Panna Maria má modré maforium (plášť) s červenou podšívkou a se zlaceným lemem. Ježíšek je oděn v dlouhou hnědou tuniku a má charakteristicky zkadeřené vlasy. Na pravé ruce drží Madona jablíčko (podobně jako Madona Piekarská) a na prsou má monile (sponu) ve tvaru kvadrilobu. Deska složená ze tří prken ze smrkového dřeva je potažená plátnem a má rozměry o něco málo

Deskový obraz Madony po restaurování Věrou Frömlovou (kovové korunky a spodní deska s latinským nápisem odstraněny).

menší rozměr než gotický tabulový obraz z blízkých Doudleb – 122 x 78, 5 cm i s dolním prkmem, druhotně přidaným v době barokní za faráře J. Zavadila. Na tomto doplňku je latinský nápis s letopočtem 1706 („PRETEREVENDO CAVE NE SILEATVR AVE“ – „Jdeš-li kolem, nezapomeň /se pomodlit/ Zdrávas“)³. Obraz byl po přenesení do Alšovy jihočeské galerie na Hlubokou v letech 1992 – 93 restaurován ak. mal. Věrou Frömlovou⁴, přičemž byly odstraněny barokní doplňky včetně kovových zlacených korunek obou postav. Po tomto puristickém „očistění“ má obraz rozměry 70 x 96 cm a je zasazen v druhotném moderním rámu. Do retabula bočního oltáře farního kostela v Kamenném Újezdě byla osazena fotografická kopie obrazu v původní podobě.

Ačkoliv historik umění Ivo Kořán ve své studii „K českému vývoji typu Madony Doudlebské“ z roku 1979⁵ odmítá možnost, že kameňoujezdský obraz vznikl jako replika staršího milostného obrazu v nedalekých Doudlebech a tvrdí, že oba obrazy měly pouze společnou předlohu (ztracenou, dnes neznámou), přece jen nelze úplně vyloučit vztah mezi Kamenným Újezdem a poutními Doudleby. Z Kamenného Újezda se do Doudleb putovalo

Deskový obraz Madony před restaurováním v letech 1992-93. (Madona i Ježíšek mají barokní korunky).

a je možné, že obraz pro místní kostel vznikl jako volná replika, inspirovaná doudlebskou předlohou, přičemž postava donátora byla eliminována. Již koncem 19. století církevní badatelé pražský světec biskup Antonín Podlaha a kanovník Eduard Šittler formulují opatrně souvislosti: „...Motiv madonny Doudlebské jeví madonna kostela v Kamenném Újezdě z XV. stol., půda tohoto obrazu ozdobena jest vzorem granátového jablka...“ Historik umění Pavel Kropáček⁷ považuje Madonu z Kamenného Újezda za kopii Madony z Doudleb, avšak stylově zcela odlišnou a pořízenou až koncem 15. století. Denkstein s Matoušem v katalogu „Jihočeské gotiky“ pak přejímají Kropáčkovy závěry⁸.

Nelze zpochybňovat, že malba kamenoujezdská je na rozdíl od doudlebské miraculosity mnohem více plastičtější modelována. Historička umění Milena Bartlová předpokládá dobu vzniku obrazu z Kamenného Újezda v letech 1460 - 70⁹. Argumentuje především zjištěním při posledním, výše uvedeném restaurování, že charakteristický dekor s tzv. granátovým vzorem je původní (nikoliv později přidaný, jak se domníval I. Kořán). Právě tato dekorace je typickým projevem poslední třetiny 15. století, navíc tvarosloví záhybů šatů svědčí rovněž pro toto období. Bartlová v souladu s Kropáčkem též připouští, že Madona z Kamenného Újezda je replikou Madony Doudlebské. Nejnovější katalog Alšovy jihočeské galerie však uvádí stáří obrazu „kolem roku 1440“ a opakuje Kořánovy teze.¹⁰

Zbývá jen dodat, že obraz Madony z Kamenného Újezda je vystaven ve stálé expozici středověkého umění v galerii v Hluboké nad Vltavou. V některém dalším zastavení si povšimneme obrazu Madony Doudlebské, který je zapůjčen v Národní galerii v Praze.

Jiří Černý

Diecézní konzervátorské centrum

¹ Černý J.: Bývalé diecézní muzeum v Českých Budějovicích, magazín Setkání, 2004, č. 2, s. 6-7. Internetová podoba článku viz <http://www.patriot.unas.cz/view.php?cislocclanku=2008032201>

² Grażyna S. M. – Gizela S. M.: Z dawna Polski tyś Królów, Szymanów 1986, s. 660, 635.

³ Černý J.: Poutní místa Česko-budějovicka a Novohradská, České Budějovice 2004, s. 85-86; též Farní věstník pro Č. Budějovice a okolní osady, 1931, č. 6, s. 12.

⁴ Frömllová V.: Restaurátorská zpráva: Madona z Kamenného Újezda, Praha 1993 (strojopis).

⁵ Kořán I.: K českému vývoji typu Madony Doudlebské, in Umění, 1979, 27, s. 119-127.

⁶ Podlaha A. – Šittler E.: Národopisná výstava československá v Praze roku 1895, in Vlast', roč. XI (1894-95), s. 882.

⁷ Kropáček P.: Malířství doby husitské, Praha 1946, s. 136.

⁸ Denkstein V. – Matouš F.: Jihočeská gotika, Praha 1953, s. 114.

⁹ Bartlová M.: Poctivé obrazy. České deskové malířství 1400-1460, Praha 2001, s. 191-195.

¹⁰ Lavička R.: Gotické umění. Průvodce sbírkou středověkého umění Alšovy jihočeské galerie, Hluboká n. Vlt. 2007, s. 31-32.

TŘI KAMENY na třeboňském náměstí

Slunné nedělní odpoledne v Třeboni se 6. června t. r. stalo dějištěm zvláštní události. Hlas kantora liberecké synagogy připoutal pozornost nejen pozvaných účastníků, ale i náhodně kolem procházejících turistů či hostů tohoto jihočeského lázeňského města. Stalo se tak v rámci mezinárodního projektu „Kameny zmizelých“ (Stolpersteine – kameny, o které se zakopává), jehož autorem je německý umělec Günter Demnig. Před budovu, kde žily - mnohde po několik generací - oběti holokaustu, se vkládají do dlažby pamětní kameny se jmény těch našich spoluobčanů, které o život připravila nenávistná rasistická ideologie. Takovýchto kamenů je v cca 500 evropských městech již instalováno několik tisíc.

V České republice se realizace těchto pietních upomínkových akcí ujala Česká unie židovské mládeže, která postupuje ve spolupráci s rodinami obětí. Ty tři třeboňské kameny na Masarykově náměstí nesou jména bratří Karla, Viktora a Felixe ze známé místní židovské rodiny Metzlů. Jméno, datum narození, datum transportu do koncentračního tábora a místo úmrtí je na nich vyryto, aby připomínalo všem, kteří kolem procházejí, že je úkolem nás živých, aby něco tak nelidského a hrůzného se již nikdy neopakovalo.

Třeboňská událost byla však mimořádná nejen tím, že se jí zúčastnila kanadská velvyslankyně v České republice a další oficiální hosté, ale především tím, že připomněla i osud dcerky třeboňského rodáka Karla Bradyho Metzla – Haničky; toho děvčátka, jehož kufřík se stal symbolem utrpení 1,5 milionu zemřelých židovských dětí. Knížka „Hanin kufřík“ byla přeložena a vydána již ve 40 zemích na celém světě. Kopie kufříku je centrálním artefaktem vzdělávacího centra o evropském holokaustu v japonském Tokiu. Ředitelka tohoto centra Fumiko Išioka se vydala hledat stopy po malé evropské majitelce kufříku, která zahynula v plynové komoře v Osvětimi. Díky neúnavnému úsilí vypátrala Fumiko Haniččinu bratra Jiřího, který žije v kanadském Torontu. A tento muž, který jako jediný ze své tehdejší rodiny přežil, vložil o nedělním odpoledni pamětní kámen se jménem svého otce Karla do třeboňské dlažby. Dcery Viktora Metzla uložily pak další pamětní kámen a starosta Třeboně umístil kámen se jménem Felixe Metzla. Emotivní chvíle doprovázela nádherná hebrejsky zpívaná modlitba.

Pietní slavnost ukončilo pak v místním kině promítání 90 minutového kanadského hraného dokumentu „Uvnitř Hanina kufříku“, po kterém následovala diskuse s panem Jiřím Bradym - člověkem s mimořádným charismatem lidskosti - a členy jeho současné rodiny, žijícími v Kanadě.

Helena Faberová

Kdo zpívá, dvakrát se modlí ....

V sobotu 22. května patřila milevská klášterní bazilika Navštívení Panny Marie pěveckým kůrovým - nebo chcete-li, chrámovým - sborům z Milevska a okolí. Setkání zahájil superior kláštera P. ThLic. Norbert František Vehovský, O.Praem. Po krásných, jím zpívaných mariánských litaních, se ujala slova ing. Kolářová z Milevska, jedna z nejobětavějších členek sboru, která už mnoho let překrásně vede kroniku tohoto pěveckého tělesa. Přivítala jednotlivé sbory a určila pořadí jejich vystoupení.

Zahájil domácí smíšený sbor pod vedením Kateřiny Dvořákové; další vystoupil sbor ze Sepekovy pod vedením varhaníka Jana Cihláře. Jistebnický sbor, věkovým průměrem mladší, zazpíval pod vedením a za doprovodu Jany Maďerové. Následovalo profesionální vystoupení velkého sboru z Klokot u Tábora pod vedením Heleny Boučkové, za doprovodu varhaníka Ladislava Šotka, který je dramaturgem sboru a skládá drobné církevní skladby. Početně nejmenší byl sbor ze Slabčic, odkud však myšlenka setkávání kůrových sborů vzešla. Sbor nemá profesionální vedení, ale zpěvačky zpívají hlavně pro radost a také, aby jejich kostel nezůstal při bohoslužbách tichý. A jako poslední všechny zaujal sbor z Vimperka-Čkyně se sbormistrem Lubomírem Dokulilem. Na úplný závěr si všichni zazpívali společně píseň *Surexit domine vere*. Akustika výborná, prostředí románské baziliky překrásné a atmosféra nadmíru přátelská.

Jako třešnička na dortu bylo příjemné překvapení v podobě přebohatého občerstvení, které na všechny účastníky čekalo v budově Latinské školy. Ženy z milevského sboru věnovaly právě mnoho času a sváteční tabule tomu odpovídala. Při neformálním posezení byl čas na popovídání, výměnu písniček i společné zazpívání několika písniček lidových. Všem zpěvákům milevského sboru je potřeba vyjádřit veliký dík, zvláště Ludmile Dvořákové, která vše „zaštiťovala zevnitř“, neboť v milevském klášteře pracuje. Za setkáním se skrývá mnoho práce s organizací, s pečením a vařením a také se závěrečným úklidem.

Věřím, že každý z účastníků setkání si odnášel domů krásný zážitek, umocněný silou místa a prostředím, i ročním obdobím, květnem, který je zasvěcen Panně Marii. Proto také hodně písniček či skladeb tematicky podtrhovalo úctu k Panně Marii, jejíž pomoc si všichni tak často vypošujeme.

Alena Růžičková, Slabčice

Ludmila Dvořáková

Příprava na biřmování

Početná skupina budějovických středoškoláků pod vedením P. Josefa Prokeše zakončila svoji přípravu na svátost biřmování o víkendu 15. a 16. května v Nové Cerekvi na Vysočině. Budoucí biřmovanci obsadili tamní faru už minulý rok na podzim, kdy svoji přípravu zahajovali. Podzimní víkend se nesl v duchu vzájemného seznamování, kontaktních her a duchovních cvičení vedoucích k sebepoznání a sebepřijetí; jarní víkend naopak bilancoval uplynulý rok a zaměřil se na praktickou stránku samotného biřmování. Za společného jmenovatele obou víkendů lze považovat tzv. „kolečko narkomanů“, které poskytovalo prostor pro reflexi uplynulé aktivity nebo dne. Na podzim držel organizátorské otěže P. Josef, teď část iniciativy převzali samotní biřmovanci. Z pasivních konzumentů se pomalu stali aktivními pořadateli. Program na květnovém

víkendu tudíž nebyl pevně nalinkovaný, každý mohl trávit část dne v libovolně zvoleném duchovním programu.

Biřmovanci také slavili dvě mše, jednou soukromou a komorní, kterou své roční snažení završili, ve druhé – nedělní – se připojili k místním farníkům.

Co se týče praktické organizace víkendového pobytu, biřmovanci byli rozděleni do skupin, z nich každá obstarávala přípravu akcí, pomoc v kuchyni nebo úklid.

Vinou nepříznivého počasí se možnosti venkovního vyžití zúžily, biřmovance ale přeci jenom čekal desetiminutový běh s překvapením. Svoji cestu mladí lidé definitivně zakončili 23. května v katedrále svatého Mikuláše v Českých Budějovicích. Cílem proběhlo třicet novopečených biřmovanců.

Jan Škoda

Pouť k Panně Marii Klokotské

SOBOTA 14. SRPNA 2010

- 8 hod. - první mše sv.** - P. Vlastimil Kadlec, OMI (s novokněžským požehnáním)
- 10 hod. - hlavní mše svatá** - hl. celebrant Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický
- 14 hod. - beseda s P. Güntherem Ecklbauerem, OMI**, misionářem v Pákistánu
- 15 hod. - Klokotské hodinky** a svátostné požehnání s krátkou adorací
- 17 hod. - mše sv.**

od rána možnost přistoupit ke svátosti smíření

NEDĚLE 15. SRPNA 2010

- 10 hod. - mše sv.** - P. Günther Ecklbauer, OMI, misionář v Pákistánu
- 15 hod. - krátká adorace** se svátostným požehnáním

Srdečně zvou:

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty

a Obláti Panny Marie Neposkvrněné, Staroklokotská 1, 390 01 Tábor,
tel. 381 232 584, e-mail: klokotyomi@volny.cz, www.sweb.cz/klokoty

Duchovní cvičení pro dívky od 16 do 26 let

19.-25. července 2010
ve Frýdlantu nad Ostravicí (Beskydy)

**Jsem povolána žít z Božího
milosrdenství a prokazovat je**

Přednášející: P. Prokop Brož,
pořádají sestry boromejky

Příjezd: v pondělí 19. 7. v 16-18 hod.,

Odjezd: v neděli 25. 7. po obědě

V úterý: Výlet do hor (např. Lysá hora), **středa-sobota:** Duchovní cvičení s mlčením

S sebou: Biblii, breviář (kdo má), spacák, přezůvky, hodinky, boty do hor, atd...

Cena: dobrovolná

Kontaktní osoba

S. M. Vincenta Kořínková
vincenta@boromejky.cz
mob. 723 477 525
Palkovická 524
738 01 Frýdek-Místek

PŘIHLÁŠKA

(poštou nebo mailem, předběžně i tel.) musí obsahovat:
jméno, škola nebo zaměstnání,
rok narození, adresa,
e-mail, telefon.

Římskokatolická duchovní správa
v Římově vás srdečně zve na

LETNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ,

která se koná

v neděli dne 4. července 2010
k svátku Navštívení Panny Marie

PROGRAM POUTI

sobota 3. července

18 hod. - Mše svatá v předvečer pouti

neděle 4. července

7.15 hod.; 9 hod. - mše sv.

11 hod. - Slavná mše svatá
slouží P. ThDr. Zdeněk Mareš,
děkan katedrály sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích

Během dopoledne příležitost ke svaté zpovědi/svátosti smíření /

14.30 hod. - Svátostné požehnání
a zakončení pouti

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

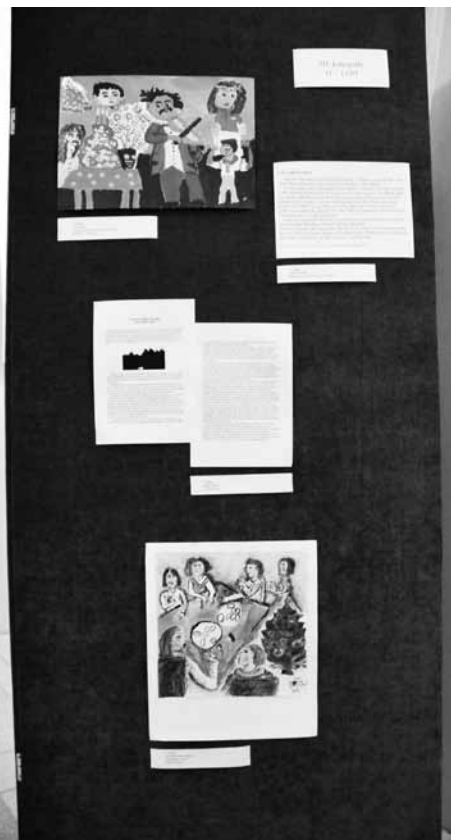

Jihočeští vítězové

Diecézní katechetické středisko pořádalo ve spolupráci s Diecézním centrem pro rodinu již 13. ročník projektu do škol, letos s názvem „Naše rodinná oslava“. Letos se projekt pořádá v roce 15. výročí vyhlášení Mezinárodního roku rodiny. O průběhu krajského kola jsme vás informovali v minulém čísle Setkání, dnes přicházíme se zprávou o kole národním, které se konalo 15. 5. 2010 v Jihlavě. A není to zpráva obyčejná, protože čtyři děti z Českobudějovické diecéze se v něm umístily na prvních třech místech!

Do národního kola bylo celkem vybráno 23 vítězů z celé republiky, kteří společně se svými rodiči, sourozenci, prarodiči, přáteli nebo pedagogickým doprovodem přijeli do Jihlavy. Akce začala ve 12.00 hodin, po registraci a malém občerstvení v jihlavském Centru pro rodinu se vítězové vydali s mapou do historického centra města. Procházeli jihlavské podzemí, vystoupali na věž kostela sv. Jakuba, pátrali ve starých uličkách, aby získali informace k vyplnění zajímavé křížovky. Ve 14.30 se všichni přesunuli na radnici, kde proběhlo slavnostní ocenění vítězů. V doprovodném programu, který probíhal v gotickém sále starobylé jihlavské radnice si účastníci vyslechli některé vítězné literární práce, program zpestřila svým vystoupením i zpěvačka a klavíristka Hana Robinson. Když dozněly poslední tóny písničky, byla výstava zahájena vernisáží a byla tu možnost prohlédnout si vítězné výtvarné práce a přečíst nejlepší literární příspěvky vystavené na panelech.

Určitě už ale pátráte po jménech našich vítězů. Vypadá to, že v jižních Čechách se rodí více literátů než výtvarníků. Mladí pisatelé získali celkem tři ocenění. Vezměme to tedy od nejmladších: V oboru literárním ve 2. kategorii obsadil 3. místo Filip Hošna ze ZŠ Máj z Českých Budějovic, ve 3. kategorii se umístil na 3. místě Luboš Havlík z Římskokatolické farnosti Klokoty a v nejstarší 4. kategorii získala 2. místo Lenka Macháčková ze SOŠ sociální v Jihlavě. V oboru výtvarném se stala absolutní vítězkou v kategorii nejmladších se svým krásným 1. místem Tereza Navrátilová ze ZUŠ v Blatné.

Všechny vítězné práce budou k nahlédnutí po 15.6. na webových stránkách Národního centra pro rodinu, které národní kolo soutěže pořádalo (www.ncpr.cz).

Jednu z vítězných literárních prací si ale můžete přečíst hned v tomto čísle Setkání.

Všem výhercům gratulujeme a přejeme jim, aby svůj talent i nadále pilně rozvíjeli, a děkujeme zároveň i jejich rodičům a pedagogům.

Poděkování patří samozřejmě i všem dalším účastníkům, kteří se letos do projektu do škol přihlásili. Není totiž nejdůležitější vyhrát, ale přispět po svém do společného díla a mít ze své práce radost.

*Za DCR Alena Poláčková,
za DKS Olga Švecová*

Naše rodinná oslava

Jednoho slunečného prázdninového dne jsme s rodinou vyrazili do Jihlavské ZOO. Měli tam hodně zvířat, ale nejvíc se mi líbila vydří rodinka.

Zrovna vydří rodiče učili mládě plavat. Mládě se nechtělo do vody, a tak ho vydří maminka chytila za kožich a šup s ním do vody a ona za ním. Mládě chtělo ven, ale to vydří táta neviděl rád. Chytil ho do zubů za jeho malé ucho a už ho táhl do vody po smyku. V tu chvíli ho mamince bylo líto a doplavala mu na pomoc. Vyškrábalo se jí na hřbet, asi chtělo odpočívat. To když táta spatřil, rychle za ním doplaval, shodil ho do vody. Tak se to opakovalo ještě několikrát. Čekal jsem, kdy je to přestane bavit.

Víte, jak vše dopadlo? Rodiče to nevzdali a po vytrvalé lekci plavali všichni tři pohromadě. Maminka, tatínek a vydrátko uprostřed.

Na tento výlet moc rád vzpomínám. Snad proto, že jsme byli všichni pohromadě, ale i pro tu krásu a legraci, kterou jsem viděl a zažil v ZOO. Nemusí se oslavovat jen svátky a narozeniny, ale dají se oslavit i obyčejné dny.

Luboš Havlík, 1. místo III. kategorie (11-13 let), Římskokatolická farnost Klokoty

Láska je víc než přikázání

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny

11. 7.-17. 7. 2010

Dům Jan Nepomucký,
Pernink u Karlových Varů

Program:

přednášky, společný čas manželské dvojice i celé rodiny, pobyt v přírodě, adorace, mše svatá, možnost sv. smíření

Ubytování:

ve zrekonstruované budově ve dvou- až pětilůžkových pokojích se sociálním zařízením, celodenní domácí strava

Ceny:

Dospělí 2 500 Kč, dotovaná cena 1 800 Kč

Dítě do 18 let s celou porcí 1 470 Kč

Dítě s poloviční porcí 1 070 Kč,

do dvou let bez lůžka a stravy zdarma

*P. Michal Pulec,
Alena a Pavel Poláčkovi,
DCR České Budějovice*

Kontakty: dcr@bcb.cz,
tel.: 731 402 981-0, 380 420 342-1

Přijela návštěva ze Zimbabwe

Latinská škola v klášteře premonstrátů je neodmyslitelně spojená s návštěvami známých nebo vzácných hostů. Stejně tomu bylo i v sobotu 30. května, kdy Farní charita Milevsko v těchto prostorách přivítala řádové sestry až z Afriky, ze Zimbabwe.

Chvilí po 15. hodině přivítala na prvním nádvoří ředitelka Farní charity Alena Růžičková milé hosty. Spolu se sociální pracovnící Jaroslavou Šikovou pozvaly na malé občerstvení ředitelku dětského domova ve Kwekwe, domorodou sestru Mercy, a její kolegyni-ekonomku sestru Thomu, pocházející z Německa, ale v Zimbabwe žijící již 42 roků. Třetím hostem byla představená řádu Congregatio Jesu ze Štěkně S. M. Terezie Vasilová. Řidičem (s volantem na pravé straně) a zároveň pohotovým tlumočnickem byla paní Filipa, postavou velice drobná, ale přitom velice živá a temperamentní. Tato dáma, Angličanka, má ve zmiňovaném řádu svoji nezapomenutelnou učitelku, dnes již jednadvadesátiletou sestru, proto na oplátku pomáhá, kde může. Před samotnou přednáškou sestry stihly krátkou prohlídku basiliky Navštívení Panny Marie.

„Nevíš, jak těžké je břímě, které neneš.“ (africké přísloví)

Přes veškerou snahu pořádající charity přišlo na přednášku Adopce na dálku málo lidí. V Milevsku svým obsahem ojedinělá charitativní akce oslovila asi jen patnáct lidí, z toho více než polovina byla přespolních. Přes malou účast však přednáška byla velice zajímavá, spojená s prezentací fotografií ze života v této africké zemi. Ti, kteří se zúčastnili tohoto setkání, jistě budou získané informace předávat svým známým, osobní reference je vždy působivá.

AIDS zabíjí

Diecézní charita České Budějovice, pod kterou spadá i Farní charita Milevsko, se finančně podílí na projektech v oblastech Amaveni, Mbizo, Kwekwe, Chishawasha, Harare a dalších. Sestry řádu Mary Ward se v dětském domově starají o 73 dětí různého věku. Některé konkrétní příběhy jsou velice smutné. Většinou se jedná o sirotky, jejichž rodiče zemřeli na AIDS. Dětský

domov tvoří čtyři domy, kde žijí děti různého věku, starší pomáhají s mladšími dětmi. Sestrám pomáhá ještě deset vdov, které mají i své děti, preferuje se rodinná výchova. Děti se zapojují do různých prací, pomáhají chovat králíky, slepice i pěstovat zeleninu. Sestry také zabezpečují chod nemocnice, kam plyne pomoc zvláště z Německa. Na starosti mají také školu i školku. Vzdělání je zde málo dostupné, je velice drahé. Šest tisíc Kč ročně stačí, aby se jedno dítě alespoň 1x denně najedlo a mohlo navštěvovat školu, dostalo školní pomůcky i školní uniformy. Děti, které navštěvují školu provozovanou řádovými sestrami, ji úspěšně absolvují z 90 procent, na ostatních (státních) školách je úroveň podstatně horší, absolvuje pouze 10 procent. Učitelé mají malé platy, proto se nesnaží práci dělat dobře, často mají druhé zaměstnání. Vzdělání lidé často odcházejí do okolních států, zvláště do Jihoafrické republiky (lékaři, zdravotní sestry, učitelé...). V Zimbabwe je vysoká inflace, měnou je americký dolar. Velkým problémem je čistá voda, často propuká epidemie cholery. Obrovským problémem zůstává AIDS, kdy spousta lidí umírá, zůstávají ti starší.

Radost byla nelíčená

Po závěrečném poděkování, kterého se ujal P. Jakub Berka, následovalo fotografování. A radost z krásných gerber byla nelíčená. Ještě větší radost však byla, když ředitelka místní charity mohla ekonomce Thomě předat hotovost ve výši 7400 Kč. Tato částka byla složena z darů všech návštěvníků této dnešní přednášky. Africké přísloví říká: „Je to srdce, které rozdává, ruce už jenom dávají“. Pán Bůh zaplať všem dárčům, kteří pomohli ulehčit druhému břímě! Děkuji všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na zdárném průběhu celé akce.

Alena Růžičková,
ředitelka Farní charity Milevsko

Zimbabwe sестry si odvezly z jihu Čech velkolepý dar

Sestry z řádu Congregatio Jesu ze zimbabwekého města Kwekwe si odvezly z jižních Čech 18 tisíc dolarů, které jim věnovala českobudějovická Diecézní charita. „Tyto peníze pocházejí z darů, Tříkrálové sbírky a budou rovněž použity na financování projektu Adopce na dálku v této zemi. Všem dárčům moc děkuji,“ uvedla ředitelka Charity Michaela Čermáková.

Řádové sestry, které v africkém Zimbabwe provozují dětský domov pro sirotky, nemocnici, školu a mateřskou školu, si tyto peníze odvezly v hotovosti. „Na účet jsme jim to posílat nechtěli, protože sestry nám řekly, že režim prezidenta Roberta Mugabeho si z účtů charitativních organizací svévolně stahuje peníze ze zahraničních darů pro své potřeby,“ upřesnila ředitelka. Dolary od dárčů z jižních Čech pomohou africkým dětem, které zůstaly bez rodičů.

„Je to tam opravdu špatné, sestry nám vyprávěly hrozném příběhy, kdy třeba našly v buši opuštěnou malou holčičku, po které lezly mouchy, běžně nachází maličké děti odložené v igelitových taškách a jednoho chlapce dokonce objevily ležícího připoutaného na kolejích. To se tam děje často, že příbuzní se zbavují dětí, kterým například rodiče umřeli na AIDS, který je v této zemi hodně rozšířený,“ řekla Čermáková.

Hospodářská situace v Zimbabwe, které patří k nejchudším africkým zemím, je velmi špatná zvláště od doby, kdy prezident Robert Mugabe sebral půdu bílým farmářům a věnoval jí svým stoupencům. V zemi pak následně vypukl hladomor.

Řádové sestry působící v Zimbabwe Mercy a Thoma navštívily během své návštěvy jižních Čech také školy a školky a oceňily jejich vysokou úroveň a práci s dětmi.

Mgr. Michaela Čermáková,
ředitelka českobudějovické DCH

Cesta za odbornou i duchovní inspirací

V polovině května proběhl tradiční poznávací zájezd Diecézní charity. Letos její pracovníci spolu s prezidentem Charity ČR Mons. Pavlem Posádem navštívili občanské sdružení Český západ v Dobré Vodě u Toužimi a klášter trapistů v Novém Dvoře.

Poznávací zájezd Diecézní charity mívá někdy spíš podobu poutě, jindy odborné exkurze. Letošním cílem byla Dobrá Voda u Toužimi, kde již několik let působí občanské sdružení Český západ, jehož vznik iniciovali právě bratři trapisté po svém příchodu do západních

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pracovnice textilní dílny ukazuje ředitelce DCH své výrobky.

Čech. Český západ se věnuje komunitní práci s romskou menšinou na západočeském venkově. Už jen toto prostředí je poměrně unikátní. Zároveň však má Český západ i velmi dobré výsledky, takže jeho práce může být inspirací pro další obdobné organizace, jako je např. Charita.

Diecézní charita se v oblasti práce s romskou menšinou pohybuje už řadu let. V Českých Budějovicích provozuje *poradnu Eva pro ženy a dívky v nouzi* a *Dobrovolnické centrum*, které koordinuje práci dobrovolníků zejména s romskými dětmi. Městská charita České Budějovice provozuje několik nízkoprahových center pro děti a mládež. Dále s romskou menšinou pracují zejména charity v Prachaticích, Veselíčku u Milevska nebo v Sušici.

Druhá část poznávacího zájezdu směřovala do nedalekého kláštera trapistů v Novém Dvoře, kde se pracovníkům Charity dostalo příkladného klášterního pohostinství a mohli se zúčastnit i odpolední modlitby.

*Michal Opatrný,
pastorační asistent DCH ČB*

Pastorační práce s klienty Charity

Ve středu 19. května se na Diecézní charitě v Českých Budějovicích poprvé sešli pracovníci charit z celé diecéze, kteří mají zájem o poskytování pastorační péče uživatelům charitních služeb.

Na pozvání pastoračního asistenta Diecézní charity se mohli na setkání přihlásit všichni, kdo měli zájem. Sešlo se nakonec přibližně patnáct pracovníků zejména ze střední a západní části diecéze.

Přítomni byli především pracovníci dvou ze tří domovů pro seniory, které Charita provozuje, a pracovníci z městských domů s pečovatelskou službou, ve kterých charita poskytuje služby. Tito zaměstnanci mají na starosti zejména vedení modlitebních skupinek s obyvateli domovů, organizaci dalších duchovních programů a přípravu bohoslužeb, resp. mají na starosti spolupráci s duchovními z příslušných farností. Spolu s nimi přišli i pracovníci z oblasti domácí péče, kde je nabídka pastorační péče v domácím prostředí uživatelů charitních služeb až na malé výjimky velkou výzvou.

Setkání se ale zúčastnila i řada pracovníků pohybujících se v oblasti tzv. sociálního vyloučení. Někteří z nich také koordinují spolupráci s kněžími z farností při práci s lidmi bez domova.

Všichni účastníci měli zájem zejména o inspiraci z jiných charit v diecézi. Jako důležitá se ukázala i vzájemná podpora, kterou toto setkání umožnilo.

Velmi pozitivně byla přijata podnětná přednáška dr. Aloise Křišťana, SDB z Teologické fakulty JU v Českých Budějovicích o výsledcích výzkumu náboženských inspirací pro sociální práci. Mnohým z účastníků umožnila utřídění některých jejích myšlenek a nový náhled na vlastní práci.

Setkání bylo zakončeno společnou modlitbou Denní modlitby církve.

*Michal Opatrný,
pastorační asistent DCH ČB*

HRNCE A MÍSY UDĚLALY RADOST

Vaření, pečení a vůbec práce v kuchyni je asi pro každého z nás neodmyslitelnou součástí dne. Chvilky, kdy se u plných talířů seje rodina anebo přátelé, patří mezi ty nejhezčí a každý si je proto hýčkáme. Díky společnosti TESCOA si takové chvíle teď užívají i klienti Poradny pro cizince a migranty Diecézní charity v Českých Budějovicích, tedy potřební cizinci, kteří se momentálně nacházejí v těžké finanční situaci.

Kvalitní nerezové nádoby, napařovací hrnce, pekáče, nože, mísy a další pomůcky pro vaření a stolování udělaly radost mnoha klientům/rodinám. Těm kvalitní nádoby i kuchařské pomůcky do značné míry usnadní a také příjemně připravují obědy i večeři.

Velmi děkujeme společnosti TESCOA, která tento štědrý dar pro klienty Poradny pro cizince a migranty poskytla. Jsme rádi, že i v době, kdy je sousloví „ekonomická krize“ skloňováno stále častěji, se nezapomíná na potřebné. Děkujeme a klientům přejeme pohodové vaření.

*Tereza Gvozdíáková,
mediální spolupracovnice DCH ČB*

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TÁBOR-KLOKOTY A OBLÁTI PANNY MARIE NEPOSKVRNĚNÉ

Vás zvou na

1. SOBOTY NA KLOKOTECH

3. července 2010

P. Mag. theol. Stanislav Brožka

15.00 hod.	Klokotské hodinky
15.30 hod.	tematická promluva
16.20 hod.	výstav Nejsvětější svátosti, zpívaný růženec, svátost smíření v kostele
17.00 hod.	mše sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie

7. srpna 2010

P. Vlastimil Kadlec, OMI

10.00 hod.	zahájení dopoledního programu (Emauzy)
12.00 hod.	možnost občerstvení v Emauzích (z vlastních zásob)
14.00 hod.	odpolední program (Emauzy)
16-17.00 hod.	Adorace - příležitost ke svátosti smíření (v kostele)
16.30 hod.	růženec
17.00 hod.	mše sv. (v kostele)

4. září 2010

P. Thlic. Martin Sedloň, OMI

10.00 hod.	zahájení dopoledního programu (Emauzy)
12.00 hod.	možnost občerstvení v Emauzích (z vlastních zásob)
14.00 hod.	odpolední program (Emauzy)
16-17.00 hod.	Adorace - příležitost ke svátosti smíření (v kostele)
16.30 hod.	růženec
17.00 hod.	mše sv. (v kostele)

Srdečně zveme na celý program nebo i na jakoukoliv jeho část.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

POUŤ NA KŘEMEŠNÍK

Letos začala pouť na Křemešník už v pátek. Sjeli jsme se na faru do Nové Cerekve, v plánu byl táborák, ovšem počasí bylo toho názoru, že špekáčky budou chutnější v troubě... Po této výborné večeři jsme se uložili do svých spacáků, ráno nás přece jen čekal náročný den. Probudili jsme se do překvapivě slunečného rána. Skupinka, která putovala až z Pacova, dorazila s předstihem, což byla pro nás určitě velká motivace. Před cestou jsme se pomodlili v místním kostele. Šel s námi také P. Honza Hamberger, díky němu jsme tuto pouť pojali trochu jinak - každý z nás si cestou nesl nějakou prosbu nebo dík. V Pelhřimově jsme si udělali malou přestávku na oběd. Tady se k nám ještě připojili další poutníci a dorazil také P. Roman Dvořák. Poté jsme se i s novými příchozími pomodlili v pelhřimovském kostele a pokračovali v cestě. Zajímavou součástí našeho putování byla téměř pravidelná zastávka „u křížku“, kde jsme si při modlitbě mohli uvědomit mimo jiné i krásu přírody, kterou náš Pán stvořil. V závěrečné „nakloněné rovině“ jsme se všichni pěkně zapotili, ale

naše úsilí rozhodně stálo za to.

Celou pouť jsme završili mší svatou, kterou celebroid P. Josef Hanzl. Poté následoval „Večer mladých“ - katecheze P. Romana Dvořáka na téma Nejsvětější Trojice. Nejdříve byla krátká seznamovací hra, jak jinak než po trojicích. Poté jsme se rozdělili do 3 skupin a diskutovali o tom, co pro nás znamená Bůh Otec, Duch Svatý a Syn Boží - Ježíš Kristus. Nakonec jsme se shodli, že Ježíše můžeme nejlépe poznat, jelikož sestoupil na zem a stal se podobný lidem...

Poté následovala adorace, při které jsme mohli našemu Otci odevzdat všechny naše myšlenky, celou dnešní pouť i úmysl, s kterým jsme sem doputovali.

Po adoraci byla ještě nabídka opékání špekáčků, které se nesnědly předešlý večer. Našli se „dobrovolníci“, kteří neodmítli. A tak jsme tento náročný den zakončili výbornou večeří. Počasí se vydařilo a myslím, že letošní pouť byla perfektní. Přestože jsme všichni byli uchození, zpocení a vyčerpaní, stálo to za to!!

Lucka Nováková

Mše svatá pro maturanty

V neděli 9. května jsem měl příležitost zúčastnit se mše svaté pro letošní maturanty. Když jsem v neděli před půl sedmou odpoledne přišel ke kostelu na Piaristickém náměstí, na první pohled mě zaujal velký počet svátečně oblečených mladých lidí postávajících u vchodu do kláštera. Uvnitř mě ještě více překvapil plný kostel stejně oblečené mládeže.

Mši sloužil Josef Prokeš, spirituál Biskupského gymnázia, a doprovázela ji svým zpěvem schola. Celou mši se prolínaly díky za vše, co mohli studenti díky svému studiu poznat, a prosby za Boží

požehnání při maturitních zkouškách a do dalšího života. Po skončení mše ještě J. Prokeš přišel k východu z kláštera, aby mohl popřát všem maturantům hodně úspěchů a pevné nervy.

Z celé mše jsem měl velmi hezký pocit, protože považuji za dobré, že maturanti mají možnost světit své starosti o svůj další osud do Božích rukou. Je to pro ně ujištění, že ať už maturita dopadne jakkoliv, nebudou na to sami. Velmi se mi líbí nejen tato, ale i jiné aktivity Josefa Prokeše, který se snaží být zde pro mladé a za to mu patří velký dík.

Jan Liška

Poděkování

Vlastimilu Sekyrkovi

15. března 2010 ukončil svou pracovní činnost na DCM dlouholetý zaměstnanec Mgr. Vlastimil Sekyrka. Vlastimil působil na DCM od 15. září 2005 a náplní jeho práce byla především příprava víkendů pro animátory, příprava jednorázových akcí (Diecézní setkání mládeže, různá oblastní setkání), spolupráce se zahraničím, BIGY apod.

Každý si jistě pamatuje jeho velkou zálibu v psychologii, o které dokázal díky svému velkému přehledu v odborné literatuře poutavě přednášet. Také si jistě pamatujete jeho (někdy i trochu svérázný) smysl pro humor. Nikdy nezapomenu na jeho vtipnou „přednášku“ na vysokoškolských animátorech o tom, jak Don Bosco vynalezl první stolní lampičku na světě. Jeho smysl pro humor a veselá povaha jsou pro něj typické a dokázal jimi zpestřit různé situace.

Věříme, že roky strávené prací na DCM byly pro něj i přes různé těžkosti, které s sebou tato práce někdy nese, přínosem. Chtěli bychom mu poděkovat za jeho dlouholetou obětavou práci, kterou věnoval mládeži a za jeho nasazení pro společnou věc. Přejeme mu vše dobré v osobním i profesním životě a vyprošujeme mu Boží požehnání pro celý jeho další život.

Za DCM Jan Liška

Zasedání Sekce pro mládež ČBK

2.-3. června proběhlo zasedání Sekce pro mládež ČBK, kterého se zúčastnili také zaměstnanci DCM a DCŽM naší diecéze. Zasedání začalo ve středu 2. 6. v Hradci Králové v Novém Adalbertinu. Večer jsme se přesunuli na DCŽM Vesmír a pokračovali v programu, ve kterém nechyběla společná adorace a poté neformální posezení. Hlavními tématy celého zasedání bylo Celostátní setkání animátorů v Kroměříži, Světové dny mládeže 2011 ve Španělsku a další témata, která se týkají fungování Sekce pro mládež a jednotlivých diecézních a arcidiecézních center.

Jan Liška

Další setkání

Školy partnerských vztahů

Na Školu jsem dorazila s předsevzetím, že, když jsem sem nakonec už dojela, odjedu již v sobotu večer, protože mě hned v úterý čekal první těžký test na vysoké škole...

Po příjezdu jsme se sešli u večere, kde se ihned mezi námi „školáky“ vytvořila pohodová atmosféra. Ta byla posléze utvrze-

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

na diskuzí s Romanem na téma rodičovství v Bibli, která opravdu zajímavě ukázala, jaké hodnoty zůstaly skrze čas zachovány či které odnesla staletí.

Ráno po modlitbě a snídani jsme na večerní téma navázali přednáškou manželů Poláčkových z Diecézního centra pro rodinu. Začali jsme hezky kriticky, probíráním „traumat“ (chyb našich rodičů) našeho dětství a dále rozebíráním téměř všech aspektů problému, například důležitosti rodinné komunikace.

Po obědě následovalo téma PPR, prezentované manžely Pražákovými velmi otevřeně a upřímně a celkově poukázalo na hodnotu dítěte v naší společnosti, které často bývá jak vymodlené, tak přijímané jako neočekávaný zlom v plánech rodičů.

Večer jsme téma uzavřeli filmem *Caso mai* dobře mapujícím problematiku rodičovství nejen jako krásného období roztomilých žvahlálek, ale zároveň ukazoval izolaci rodičů či tlak na otce v práci.

Nedělní ráno patřilo mši sv., pak už jsme se postupně rozjížděli do svých domovů.

Jak vidíte, nakonec jsem se domů dostala až po řádném zakončení vikendovky a úterní test úspěšně splnila. Působení Ducha svatého je tedy na Ktiši i vědecky prokázáno!

Markéta Králová

PŘIPRAVOVANÉ AKCE PRO MLÁDEŽ

18.-19. 6. Diecézní pouť do Prachatic ke cti sv. J. N. Neumanna. Zájemci o pěší putování zahájí svou cestu 18. 6. v 7:00 společnou mší svatou v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, odkud se vydají pěšky do Prachatic. Nocleh bude zajištěn na faře ve Lhenicích. Více informací o pěší pouti se dozvíte na www.bcb.cz nebo u ing. Tomáše Fuit (tel. 603 290 276). Program diecézní pouti a další informace naleznete také na www.bcb.cz

25.-27. 6. Kurz pro animátory na DCŽM Ktiš

18.-25. 7. „EnterCamp“ – letní tábor pro mladé ve věku 15-23 let na Ktiši. Více informací na www.entercamp.cz

6.-10. 8. Exercicie pro „cetileté“ a vysokoškoláky na DCŽM Ktiš. Přihlašovat se můžete e-mailem na dczm@bcb.cz

15.-21. 8. Celostátní setkání animátorů v Kroměříži. Přihlášky osobně na DCM ČB nebo na e-mail dcm@bcb.cz

Více informací naleznete na www.dcm.bcb.cz

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE 2010

„Uviděl ho a byl pohnut soucitem.“ (Lk 10,33)

Brno, Výstaviště BVV, 7.-11. 7. 2010

Středa 7. 7.

12-21.30 Registrace v pavilónu F v areálu výstaviště BVV
19-21.00 Mše sv. v katedrále na Petrově (biskup Vojtěch Cikrle)

Čtvrtek 8. 7.

(program v pavilónu F v areálu výstaviště BVV)

9-9.45* modlitba chval, informace
9.45-12.00* přednáška **Dvojjediná láska** (P. Jacques Philippe)
10.30-11.00 přestávka
12.00-13.45 oběd v pavilónu G1, siesta
13.45-14.45 divadelní představení Vít Marčíka ml. - nejen pro děti
15.00-16.15* přednáška **Bůh jako Bližní** (P. Vojtěch Kodet)
16.15-16.45 přestávka
16.45-18.00 mše sv. (P. Jan Pacner)
18.00-19.00 večere v pavilónu G1
19.00-21.00 koncert chval - John de Jong s kapelou (pavilón F)
19.30-21.30 oddychové posezení u cimbálu s ochutnávkou moravských vín (pavilón G1)

Pátek 9. 7.

(program v pavilónu F v areálu výstaviště BVV)

9.00-9.45* modlitba chval, informace
9.45-12.00* přednáška **„Padl do rukou lupičů...“** (P. Bogdan Stepien)
adorace (vede P. Bogdan Stepien) a možnost svátosti smíření
10.30-11.00 přestávka
12.00-13.45 oběd v pavilónu G1, siesta
13.45-14.45 divadelní představení
15.00-16.15* přednáška **„Šel kolem a vyhnul se mu“** (P. Tomáš Holub)
16.15-16.45 přestávka
16.45-18.00* mše sv. (P. Aleš Opatrný)
18.00-19.00 večere v pavilónu G1
19.30-21.00 Paralelní večerní programy
1. Biblické tance s komunitou Blahoslavenství (areál BVV)

2. Jak si uchovat pokoj v srdci (P. Jacques Philippe - areál BVV)

3. Drogová situace v naší zemi (plk. Jiří Komorous - areál BVV)

4. Nemocný člověk v rodině (MUDr. Marie Svatošová - kostel sv. Michala)

5. Závislost a nezávislost v manželství (PhDr. Josef Zeman - kostel sv. Augustina)

6. Adorace s komunitou Emmanuel (kostel sv. Tomáše)

Sobota 10. 7.

(program v pavilónu F v areálu výstaviště BVV)

9.00-9.45* modlitba chval, informace
9.45-12.00* přednáška **„Ošetřil jeho rány...“** (P. Jacques Philippe)
10.30-11.00 přestávka
12.00-13.45 oběd v pavilónu G1, siesta
14.15-14.45 program dětí z dětské konference na hlavním pódiu
15.00-16.15* přednáška **Milosrdenství je akční** (Katka Lachmanová)
16.15-16.45 přestávka
16.45-18.00* mše sv. (P. Michael Slavík)
18.00-19.00 večere v pavilónu G1
19.30-21.00 modlitba za účastníky konference

Neděle 11. 7.

(program v pavilónu F v areálu výstaviště BVV)

9.00-9.45* modlitba chval, informace
9.45-10.30* přednáška **„Jdi a jednej také tak...“ ale jak?** (P. Aleš Opatrný)
10.30-11.00 přestávka
11.00-12.15 mše sv. (biskup František Radkovský) a závěr konference
12.30-13.30 možnost oběda v pavilónu G1

Pozn.: Změna programu vyhrazena!

* U akcí označených hvězdičkou je zajištěn program pro děti od 4 let v paralelní dětské konferenci.

<http://konference.cho.cz/>

DUCHOVNÍ CVIČENÍ na LOMEČKU

pro dívky od 16-35 let

Pokud přemýšlíš, jak využít letošní prázdniny, máme pro Tebe jednu nabídku: *Zveme Tě ke ztišení, modlitbě, naslouchání Božímu slovu, zamyšlení nad vlastním životem do prostředí poutního místa Lomec u Vodňan v termínu:*

8. 8.-12. 8. 2010

OTEVŘENOST PRO BOŽÍ BLÍZKOST

Duchovním průvodcem bude P. Josef Sláčík z Prachatic

Duchovní i hmotné zázemí vytváří Sedé sestry III. řádu sv. Františka *
Začátek je v neděli kolem 18. hodiny a ukončení ve čtvrtek během dopoledne.

Bližší informace a možné přihlášení:

tel.: 383 382 703, e-mail: kongregace@lomec.cz

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Zájezd do Říma a Vatikánu 20.-25. 4. 2010

Zájezd do Říma a Vatikánu byl pro mě nezapomenutelným zážitkem. Z našeho střediska jelo 36 poutníků a protože jsme nezaplňli celý autobus, svěřili jsme pout' cestovní kanceláři, která autobus doplnila. Průvodkyně nám už v autobusu poskytla nějaké informace, a tak jsme věděli, že Vatikán je stát s rozlohou 0,44 km² a se čtyřmi sty obyvateli, nejmenší na světě, má nejrozsáhlejší umělecké sbírky a nejvíce pamětihodností. Vatikán je jedním z nejnávštěvovanějších států, na jeho výstavbě a umělecké výzdobě se podíleli největší umělci své doby.

Z Mladé Vožice, Pacova a Pelhřimova jsme vyjžděli o tři hodiny dříve, než bylo v plánu, abychom stihli audienci u Svatého otce. Do Říma jsme dorazili v časně ráno a ubytovali jsme se na Velehradě, asi 10 min. pěšky od centra. Po krátkém odpočinku jsme se vypravili na svatopetrské náměstí k audienci se Svatým otcem.

Při vstupu na náměstí jsme byli uchvázeni nádhernou architekturou, kterou jsme neměli čas pozorovat, protože jsme se snažili dostat co nejbližší k Svatému otcovi. Všude bylo plno mladých, dětí všech národností a kultur, i starých lidí, kteří sem vážili cestu, aby si vyprosili milosti a požehnání. Když Svatý otec projížděl v papamobilu, všichni jsme si přáli ho vidět. Najednou zamířil k nám, byl od nás vzdálen asi tak 5 metrů. Takhle zblízka jsme ho neviděli ani při jeho návštěvě Mladé Boleslavi. Z očí a z celého obličeje mu vyzařovaly pokoj, láska a otcovské pochopení, když nám žehnal. Jeho přítomnost, přes všechnu únavu po cestě, navodila u všech radost. V jedenáct hod. začala audience pro veřejnost. Po přivítání jednotlivých skupin poutníků jsme slyšeli z úst Svatého otce česky: „Vítáme poutníky z jižních Čech.“ Současně jsme viděli na velké obrazovce naši skupinu s českou vlajkou.

Naplnění silnými dojmy z audience jsme si prohlédli nejkrásnější náměstí na světě. Dozvěděli jsme se, že když stavitel Bernini dostal za úkol navrhnout náměstí, které mělo sloužit jako shromaždiště věřících, vymyslel náměstí obklopené dvěma půlkruhovými kolonádami, které tvoří 284 dórských sloupů ve čtyřech řadách, 88 pilířů a 140 soch svatých. Nejvíce vyniká socha Krista Spasitele na bazilice sv. Petra, socha Jana Křtitele a všech apoštolů s výjimkou sv. Petra. Nad nimi je velkolepá, 132 m vysoká Michelangelova kopule. Socha sv. Petra stojí na náměstí na levé straně před průčelím baziliky. Petr drží v ruce klíč od království nebeského. Středu náměstí dominuje granitový obelisk přivezený z Egypta a zakončený křížem. Vedle obelisku jsou dvě fontány z poloviny 17. století.

Odpoledne jsme si naplánovali prohlídku chrámu sv. Petra, největšího na světě. Jeho stavba se táhla 120 let, vystřídalo se na ní 5 architektů a stávalo se během pontifikátu 18 papežů. V chrámu je 44 oltářů, 8 malých kopulí a 800 sloupů z mramoru nebo bronzu. Na dlažbě jsou údaje o délce některých světových katedrál, je tam vyznačena i katedrála sv. Víta v Praze.

Snad největší pozornosti se těší černá bronzová socha sv. Petra sedícího v křesle s pravou nohou

vyleštěnou od polibků věřících. Každého také zaujme Michelangelova Pieta - socha Panny Marie držící v náručí svého syna.

V apsidě za hlavním oltářem se nachází trůn sv. Petra, který zdobí bronzové sochy sv. Ambrože a Augustina, a také vzácná relikvie - zbytek židle, na které sedával sv. Petr během svého pobytu u římského senátora. V průčelí baziliky na nás hledí holubice zhotovená českými skláři v 17. století. Přimo na kopuli se nachází vyhlídka, kterou někteří z nás také navštívili. Uvnitř kopule je dvoumetrovými písmeny napsáno: „Ty jsi Petr, to je skála, na té skále vybuduji svou církev a odevzdávám ti klíče od království nebeského.“ Dole pod kopulí je papežský oltář, kde slavnostní obřady slouží sám papež. V minulých desetiletích se zde konaly archeologické průzkumy. Závěr odborníků zněl, že pod papežským oltářem je pohřben muž, který žil v 1. století v Palestině a zemřel jako mučedník. I další zkoumání potvrdila víru křesťanů, že se skutečně jedná o apoštola sv. Petra. Tyto vědecké názory jenom potvrzují skutečnost, jak říkal P. Karas z Mladé Vožice, že víra a věda nejsou v rozporu, ale navzájem se doplňují a vedou ke stejnému cíli. Zvenku jsme si prohlédli Papežský palác, sídlo papeže, a unavení jsme se vrátili na Velehrad. První den jsme uzavřeli děkovnou pobožností v místní kapli. Druhý den jsme se vydali do vatikánských muzeí. Prohlídka nás zavedla do slavné Sixtinské kaple; mohli jsme si prohlédnout dávné kultury, do duše se nám vryly nádherné Michelangelovy malby výjevů ze Starého a Nového zákona a zejména obraz Posledního soudu, který kapli vévodí. Tato freska má přes 200 m² a zobrazuje 390 biblických postav. V Sixtinské kapli kardinálové z celého světa volí nového papeže.

Další dny jsme si prohlédli Andělský hrad, navštívili jsme Pantheon, Forum Romanum, po Španělských schodech jsme vystoupili ke kostelu Svaté Trojice. Pod schody nás upoutala fontána ve tvaru staré loďky. Další krásná barokní

fontána stojí nedaleko a má název Fontána di Trevi. Kdo se chce vrátit do Říma, měl by do ní vhodit minci.

Hlubokým zážitkem pro nás byla návštěva katakomb. V nejznámějších - Kalixtových - katakombách je pohřbeno šestnáct papežů a také patronka hudby a zpěvu sv. Cecílie. Jako další jsme navštívili Koloseum, místo utrpení prvních křesťanů. Na Velký pátek sem přichází papež a za účasti věřících se modlí křížovou cestu. Vedle se tyčí Konstantinův oblouk zdobený reliéfy s historickými výjevy.

Velmi na nás zapůsobila prohlídka Jeruzalémských schodů, po kterých vedli Ježíše k Pilátovi. Viděli jsme hřeb a dřevo z kříže, na němž byl Ježíš ukřižován, řetězy, kterými byl spoután sv. Pavel v Jeruzalémě, i ostatky sv. Pavla ve stejnojmenné bazilice. V kostele sv. Kříže Jeruzalémského nás upoutala kopie „Turínského plátna“. Pout' jsme uzavřeli prohlídkou hrobek papežů pod chrámem sv. Petra. Zde odpočívá i český kardinál Josef Beran.

V sobotu jsme dostali požehnání na cestu a plni dojmů jsme opouštěli věčné město.

Návštěva Vatikánu a Říma byla obrovským zážitkem pro každého a shodli jsme se na tom, že bychom chtěli příští rok naši pout' zopakovat. Poděkování patří našim duchovním průvodcům, především P. Jaroslavu Karasovi, který se obětavě staral nejen o naše duchovní potřeby, ale svým pozitivním přístupem se velice zasloužil o dobrou náladu a bezkonfliktní vztahy mezi všemi 36 poutníky. Velmi spokojeni jsme byli i s průvodcem P. Pavlem, který ve Vatikánu bydlí a prováděl nás po církevních památkách. Velkou zásluhu má také paní katechetka ing. Jana Kášková, která se starala o naše potřeby, vysvětlovala, uklidňovala a svou milou a veselou povahou zaháněla veškeré chmury, únavu a rozladění. A náš dík patří také všem, kteří se za zdar naší pouti modlili.

Za CMŠ a SVČ Pacov Marie Simandlová
a ostatní poutníci

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

V náručí Matky

„V podvečer, když zazní zvonů hlas...“ Kdy jindy vnímáme hlas zvonů tak intenzivně, než když ve sněhu, pod oblohou plnou hvězd, ale třeba i za mrazu a fujavice, jdeme do svého kostelíka na půlnoční, abychom se radovali z narození Ježíšova. Kdy jindy, než když v doprovodu vůně šefříku jdeme oslavit jeho Matku Marii. Ano, to je ten měsíc lásky, kdy přicházíme na stejná místa, abychom se vnořili do podmanivého kouzla májové pobožnosti.

I v letošním roce farníci od svatého Prokopa na Starém městě jihočeské metropole přicházeli, byť v nepřízní letošního vrtkavého počasí, aby navázali na tradici, kterou v tomto nejstarším českobudějovickém kostele po více než dvě desetiletí udržoval tehdejší pan děkan, kanovník F. Lála. Také další kněží zde působící tuto tradici udržovali a ctili. I letos se tu denně střídali se spolubratry v kněžské službě či jáhny, vznášeli chválu čtením, zpěvem a modlitbou litanií, aby oslavili Matku Boží. Při posledním májové, připadající na svátek Navštívení Panny Marie, se starobylý kostelík zcela zaplnil. S povděkem to hodnotil i současný správce farnosti (sv. Mikuláše) P. Z. Mareš, který pro svou promluvu zvolil čtení z evangelia sv. Jana o prvním Ježíšově zázraku v Káně Galilejské.

„Učiňte vše, co vám řekne“. Připomněl, abychom i my učinili vše, co od nás žádá. Nejen v těchto májových dnech, ale v celém svém konání. Připomněl i heslo dřívějšího biskupa mons. Josefa Hloucha: „Skrze Marii k Ježí-

ši“. Neopomněl poděkovat za trvale krásnou přípravu kostela, zpěvačkám místním i právě hostujícímu sboru z Netolic.

Uveďme na závěr, že při posledních letošních májových pobožnostech byly v tomto prastarém kostelíku pomyslně přítomny právě největší osobnosti českobudějovické diecéze. Nejprve byly přivezeny ostatky biskupů Martina Říhy (ord. 1885-1907) a Josefa Hloucha (1947-1972), později také Šimona Bárty (1920-1940). Byly uloženy v malých rakvích jako věrní služebníci pod křížem Ukřižovaného v presbytáři, po vyzvednutí z hrobových míst městského hřbitova „U Otylie“ (původní literatura uvádí vždy Otilie). Následně budou převezeny i ostatky biskupa J. Antonína Hůlky (pokud to bude technicky možné vzhledem ke stavu hrobového místa). Doplňme ještě, že v jednom z hrobů zdejšího hřbitova je uložen také biskup J. Ondřej Lindauer (1845-1850), v hrobce pak biskup Jan Valerián Jirsík (1851-1883), ostatky biskupa A. Konstantina Růžičky (1815-1845) a snad i J. Prokopa Schaaßgotsche (1785-1813). Posledně jmenovaný biskup byl tím, kdo na Nový rok 1786 první oznámil pastýřským listem kněžím a věřícím kraje budějovického, táborského, prácheňského a klatovského, že vchází v platnost zakládací bula a vzniká biskupství českobudějovické.

Měl-li kdo z nás možnost navštívit i jiná mariánská místa, prožil zcela jistě ty nejkrásnější niterné chvíle letošního měsíce května.

František Růžička, Č. Budějovice

NOC KOSTELŮ v Suchdole nad Lužnicí

Noc 28. května v suchdolském kostele se tak jako na jiných místech naší země stala symbolem otevřenosti věřících všem lidem dobré vůle. I zde mohli příchozí objevovat krásu křesťanských výtvarných a architektonických pokladů, křesťanskou hudbu i poezii. Zároveň jsme chtěli nějakým způsobem zprostředkovat i to nejcennější, co můžeme nabídnout dnešnímu světu - poklad křesťanské spirituality.

Možná se zdá těžké nabízet věci, na které nelze upozornit křikem, které se ze své podstaty brání agresivní propagaci, které nelze předat jen neosobním sdělením. Které navíc nijak nevlastníme, ani jsme je nevyrobili, ani je neprodáváme. Přesto jsou v dnešním světě velice potřebné.

Noc v suchdolském kostele trvala od sedmi do jedenácti hodin večer. Každou celou hodinu jsme návštěvníky uvedli do symboliky křesťanského chrámu a poté je provedli kostelem (Dan Veith a Vít Pávek). Půl hodina organizovaného času, doprovázená ještě vystoupením různých hudebníků (sourozenci Cvrčkovi - housle, violoncello a zpěv, Lenka Spurná - příčná flétna, paní Plchová z Chlumu s malým flétnovým souborem) přecházela volně do půl hodiny ticha a meditace. V tomto posvěceném čase si každý příchozí mohl zapálit svíčku a donést ji k oltáři. Mohl si napsat na papírek důležitou aktuální prosbu a vložit ji do košíku před oltářem a pomodlit

se za její splnění. Prosby jsme druhý den odvezli do kláštera v Nových Hradech, kde se za ně také ještě budou modlit řeholní sestry. U oltáře byly také misky s biblickými citáty, ze kterých bylo možné si jeden „vylosovat“ a meditovat, jestli se nějak vztahuje k mému životu či k jeho aktuální situaci. K rozjímavé atmosféře také přispívala tichá kytarová meditativní hudba (například zpěvy z komunity v Taizé) a četba z poezie holandského kněze Philla Bosmanse.

Atmosféra byla výborná, usebraná a všichni příchozí rychle chápali a aktivně se do programu zapojovali. Aktivně znamená v tomto případě i tiše sedět a snažit se otevřít své srdce. Přicházeli lidé mladí, staří, křesťané i lidé, kteří do kostela nechodí či chodili kdysi dávno. Přicházeli také lidé zranění. Počet není pro nás důležitý, ale málo jich nebylo. Kdo může posoudit, co se děje v srdcích jednotlivých návštěvníků? Kdo může posoudit, jaká pohnutí srdce může změnit jejich život? Někteří v kostele seděli i hodinu a půl a s pohledem upřeným na slavnostně vyzdobený a osvětlený oltářní stůl užívali času a možnosti jen tak prostě být v chrámu. Ve světle svíček vnímat dar života, krásu hudby a mistrovství žulové gotické klenby. Svět tuto možnost potřebuje, naše společnost není výjimkou a my jsme rádi, že jsme ji mohli pomoci otevřít.

David Pithart

a organizátoři Noci kostelů v Suchdole

POUTNÍK PŘIJEL DO SUŠICE

Místní pobočka České křesťanské akademie v Sušici pozvala na 28. května známého kněze, poutníka a spisovatele P. Františka Líznu. Tentokrát nepřijel pěšky, ale přijel autem. Přednášel v Penzionu a svým zajímavým i vtipným vyprávěním udržel pozornost přítomných přes dvě hodiny.

Pochází z komunisty pronásledované rodiny, sám byl z politických důvodů pětkrát vězněn a vojenskou službu vykonával u PTP na Slovensku.

V roce 1968 byl přijat do noviciátu jezuitského řádu a v roce 1974 vysvěcen na kněze, podle jeho vlastního vyjádření mu byla veřejná kněžská činnost zakázána ihned po jeho primiční mši svaté a tento zákaz platil až do roku 1990.

Do roku 1989 působil převážně v dělnických profesích a ve zdravotnictví. Veřejně mohl své kněžské povolání vykonávat až po roce 1989. V roce 1978 podepsal Chartu 77. Po sametové revoluci působil v Brně a ve věznici v Kuřimi. V letech 1995-2004 působil jako vězeňský duchovní na Mírově a farář ve Vyšehorkách.

Pokračování na 20. straně.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pokračování z 19. strany.

V roce 2000 se stal členem vládní Rady pro lidská práva.

Podnikl také několik pěších cest - poutí. Nejvýznamnější z nich byly pouť ze Svaté Hory u Příbramí přes Fatimu k svatému Jakubovi do Santiaga de Compostela v roce 2004 a později, už s diagnostikovanou rakovinou prostaty (podle vlastních slov už v neoperovatelném stadiu), pouť z hory Kremenec na ukrajinsko-slovensko-polském pomezí do města Chersones na Krymu, tedy do místa, kde svatí Cyril a Metoděj údajně našli ostatky papeže svatého Klementa I. (a odkud je pak snad přenesli na moravský Klimentek), a místa křtu svatého Vladimíra, čímž chtěl podle vlastních slov propojit křesťanský Východ a Západ.

V roce 2001 mu byl propůjčen Řád Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva, v roce 2003 mu nadace Charty 77 udělila Cenu Františka Krieglů za jeho práci ve vězení.

P. Lízna byl mnohokrát vyšetřován Státní bezpečností; při vstupu do policejních budov pronášel tuto žehnající formuli: „Pokoj tomuto domu a všem, kteří v něm přebývají.“ To mu dodávalo zvláštní vnitřní sílu a ochranu, takže odcházel nezlomen a s vědomím, že na nikoho ze svých blízkých nic neprozradil.

Pořadí hodnot by podle něho mělo být následující: na prvním místě Bůh, na druhém člověk a na třetím místě všechny věci, které člověku pomáhají. Pokud by toto pořadí lidé respektovali (a především politici), bylo by na světě dobře.

Ve vězení byl mnohokrát na samotce, kde se vytrvale modlil a pociťoval Boží přítomnost. Tam také slíbil, že až vyjde z vězení, podnikne děkovnou pěší pouť napříč republikou. První pouť uskutečnil v roce 1984 od západních hranic na poutní místo Hostýn. Během poutě přišel se zkrvaveným nohama na Svatou Horu u Příbramí, kde chtěl pouť předčasně ukončit. Když tam dorazil, začala právě mše svatá a vnitřní hlas mu řekl, aby šel dál.

Policie se zajímala o P. Líznu od jeho útělu mládí, kdy na protest strhl sovětskou vlajku. Na své primiční bohoslužbě poznal některé policisty v civilu. Neohroženě k nim přicházel, vztáhl ruce nad jejich hlavu a řekl: „Na přímluvu Panny Marie a sv. Ignáce, ať se z tebe stane Boží služebník.“

P. Lízna se ve vězení seznámil s osudy mnoha lidí a u některých se nediví, že se dostali do vězení. Například jeden vrah vzpomínal, že jej matka v dětství často bila se slovy: „Ty debile, proč ses vůbec narodil, kdo se má o tebe starat!“

„Několik znamení mne přesvědčilo, že mám jít do Santiaga. Například jedna známá mi darovala knihu o pouti do Santiaga, svezl jsem stopaře, který se vracel ze Santiaga, a v antikvariátě první kniha, kterou jsem vzal do ruky, byla o Santiagu. A mohl bych jmenovat ještě

další takzvané náhody. Říkal jsem si: možná po cestě umřu, budu tam mít někde pomníček a další poutníci se za mne budou modlit. A to je přece velká výhoda. Na cestu jsem si vzal 160 jmen na kartičkách a každý den jsem losoval, za koho z nich budu sloužit mši svatou. Dvakrát jsem vylosoval vraha, který se ve vězení obrátil a pravidelně se modlí.“

P. Lízna má smysl pro humor a dovede se dívat kolem sebe z nadhledu. Důkazem jsou jeho následující výroky: „Nejsem vůbec inteligentní člověk a divím se, že vás tolik přišlo si mne poslechnout. Při jízdě autem zastavuji pravidelně stopařům, má to tyto výhody: pomohu člověku, něco zajímavého se dozvím a děvčatům mohu vysvětlit, že stopování je nebezpečné. Kromě toho občas někdo něco v autě zapomene, já to nemám komu vrátit, takže si to mohu nechat. Těším se do nebe, ale teď se mi tam ještě nechce.“ *-jn-*

3. setkání motorkářů s požehnáním na cestu

1. 5. 2010 ve 13.30 hod. proběhlo v Milevsku už 3. setkání motorkářů, kteří si přijeli pro udělení požehnání před další motorkářskou sezonou. Požehnání jim v kostele sv. Bartoloměje udělil P. Jakub Berka za asistence jáhnů Jiří Kabiček a Augustina Jarolímka. Bohoslužba probíhala v klidu a s pokorou všech zúčastněných. Na náměstí se sjelo okolo 500 motorek. Díky pořadatelům a Městské policii vše probíhalo hladce a bez problémů. Zajištěno bylo občerstvení i sociální zázemí. Kromě Města Milevska

a Římskokatolické farnosti Milevsko se na organizaci podíleli ještě Dům kultury Milevsko, Jiří Hroník, ROAD RADING RIDERS (3R) a Motofighter's Milevsko. Všichni účastníci kromě požehnání obdrželi i obrázek sv. Kryštofa, patrona poutníků. Po ukončení bohoslužby se motocyklová kolona vydala na Orlik nad Vltavou.

Můžeme si přát, aby cesty byly bezpečné, abychom se naučili spěchat pomaleji a ze svých cest se vždy vrátili domů ke svým blízkým živí a zdraví. A k tomu ať nám napomáhá Bůh i sv. Kryštof!

Alena Růžicková

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Anzenbacher Arno - Úvod do filosofie

Tato učebnice filozofie je u nás známa už od r. 1987, kdy vyšel v samizdatu její první překlad od prof. Karla Šprunka. Nově, přepracované vydání nabízí řadu doplněných kapitol a celý text je obohacen novými údaji a aktualizován.

Portál, váz., 377 s., 419 Kč

Assländer Friedrich, Grün Anselm - Time management jako duchovní úkol

F. Assländer po svých studiích psychologie, sociologie a řízení deset let pracoval jako manažer. Od r. 1984 je samostatným instruktorem a poradcem významných firem. Benediktinský mnich A. Grün žije a působí v klášteře Münsterschwartzach. Je doktorem teologem, vyhledávaným duchovním průvodcem a autorem mnoha knih o duchovním životě. Čerpá nejvíce z bohatství spirituality poustních otců, z tradice západního mnišství i z poznatků hlubinné psychologie.

Karmelitánské nakl., brož., 223 s., 239 Kč

Lachmanová Kateřina - Terezie z Lisieux a Silván z Athosu

Knihy je mírně upraveným překladem doktorské práce autorky, v níž pojednává o tématu modlitby za druhé a za svět v životě a díle sv. Terezie z Lisieux a starce Silvána z Hory Athosu.

Karmelitánské nakl., brož., 309 s., 379 Kč

Lízna František - Vstávám a pokračuji v cestě. Z Fatimy do Compostely

V r. 2006 o. Lízna vychází na další pouť. Jde bez mobilního telefonu a s vědomím, že toto putování může být jeho poslední pozemské, neboť lékaři mu diagnostikovali nebezpečnou rakovinu. Nemoc však natolik ustoupila, že lékaři otce Líznu zařadili mezi vzácné případy. Sám jezuitský poutník dodává: „Jak říkám, pouť uzdravuje.“

Cesta, brož., 78 s., 78 Kč

Mello Anthony de - Cesta k lásce

„Láska pramení z Vědomí,“ připomíná autor. K jeho dosažení je však potřeba naučit se vidět. „A naučit se vidět, je v životě člověka nejbolestivější. Bez schopnosti vidět se láska nezrodí.“ Pouze tehdy, vidíme-li ostatní takové, jací jsou, začneme být schopni skutečně milovat.

Cesta, váz., 145 s., 139 Kč

Pinknerová Hana - Budu asi lítat

Sbírka příběhů, zamyšlení a fejetonů potěší a povzbudí nejen čtenářky, ale i mnohé muže. Obsahuje krátké čtivé texty o rodině a manželství, o vztahu s Bohem a o setkání s lidmi.

Karmelitánské nakl., brož., 119 s., 129 Kč

Špidlík Tomáš - Vatikánské promluvy s humorem

Nedělní zamyšlení kardinála Špidlíka jsou publikací doposud nevydaných promluv, které pronesl ve Vatikánském rozhlasu. Jeho umění rozsévát Boží slovo uvádí do základů, které poslouží kazatelům i posluchačům slova.

Refugium, váz., 222 s., 230 Kč

Vargas Fred - Tři evangelisti

Tři mladí historici si pronajmou chátrající dům se zahradou. Každý by si v klidu popisoval studii, kdyby je nerušily sousedky a podivné úkazy, jako je strom, který zničehonic vyrostl v sousední zahradě... Fred Vargas je pseudonym historičky a archeoložky, narozené v Paříži r. 1957.

Garamond, váz., 300 s., 269 Kč

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Jozef Gabriel Labuda, OPraem., administrátor v Červené Řečici, je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora excurrento v Onšově. Ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Heřman Jozef Róbert Dobranský, OPraem., je k 1. 7. 2010 ustanoven farním vikářem v Červené Řečici a excurrento administrátorem v Onšově, vikariát Pelhřimov.

P. Pavel Lev Eliáš, OFMCap. je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu kaplana kostela sv. Felixe v Sušici.

P. Ing. Luděk František Juchelka, Th.D. je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu farního vikáře děkanství u sv. Mikuláše v Č. Budějovicích a administrátora in spiritualibus v Č. Budějovicích-Suchém Vrbném a v Ledenicích.

P. Karol Laburda, OP je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu farního vikáře v Jindřichově Hradci a excurrento administrátora v Jarošově nad Nežárkou a v Nové Včelnici.

P. Mgr. Mariusz Klimczuk je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora v Kardašově Řečici a excurrento administrátora v Pluhově Žďáru a v Dírně a ustanoven farním vikářem, v Jindřichově Hradci a excurrento administrátorem v Jarošově nad Nežárkou a v Nové Včelnici, vikariát Jindřichův Hradec.

P. Tomasz Piechnik je od 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora v Deštné a excurrento administrátora v Kostelní Radouni, Lodhěrově a Mnichu a ustanoven farním vikářem děkanství u sv. Mikuláše v Č. Budějovicích.

P. Václav Habart, probošt jindřichohradecký a okrskový vikář, je k 1. 7. 2010 ustanoven excurrento administrátorem v Lodhěrově a v Kostelní Radouni, vikariát J. Hradec.

P. František Hroznata Janoušek, OPraem., administrátor v Kamenici nad Lipou, je k 1. 7. 2010 ustanoven excurrento administrátorem v Mnichu, vikariát Pelhřimov.

P. Ing. Mgr. Jan Špaček je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora v Mirovicích a excurrento administrátora v Čimelicích a v Pohoří u Mirovic a ustanoven administrátorem v Kardašově Řečici a excurrento administrátorem v Deštné a Pluhově Žďáru, vikariát J. Hradec, a excurrento administrátorem v Dírně, vikariát Tábor.

P. ThDr. Patrik Prokop Maturkanič, PhD., CFSsS, je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora v Lomci a excurrento administrátora v Bavorově a v Chelčicích.

P. Miroslav Nikola je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu okrskového vikáře vikariátu Sušice, faráře v Horažďovicích a excurrento administrátora v Malém Boru, Nezamyslicích u Horažďovic a Žihobcích a ustanoven administrátorem v Bavorově a excurrento administrátorem v Lomci a Chelčicích, vikariát Strakonice.

P. Ing. Petr Koutský, který dosud působil v brněnské diecézi, je k 1. 7. 2010 ustanoven administrátorem v Horažďovicích a excurrento administrátorem v Malém Boru, Nezamyslicích u Horažďovic a Žihobcích, vikariát Sušice.

P. Zdislav Pešat je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora ve Velharticích a excurrento administrátora farností Čachrov, Hlavňovice, Hory Matky Boží, Javorná na Šumavě, Zhůří a Železná Ruda, vikariát Sušice a ustanoven výpomocným

duchovním v Libině, farnost Štěpánovice, vikariát Č. Budějovice-venkov.

P. Vendelín Zboroň je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora v Žirovnici a excurrento administrátora v Častrově a Počátkách, vikariát Pelhřimov, a ustanoven administrátorem ve Velharticích a excurrento administrátorem farností Čachrov, Hlavňovice, Hory Matky Boží, Javorná na Šumavě, Zhůří a Železná Ruda, vikariát Sušice.

P. Mgr. Edward Emil Maka je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora v Záhoří a excurrento administrátora v Chřešťovicích a Oslově a ustanoven administrátorem v Počátkách a excurrento administrátorem v Častrově a Žirovnici, vikariát Pelhřimov.

P. Tomáš Cyril Havel, CFSsS, je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu výpomocného duchovního kostela Panny Marie Růžencové v Českých Budějovicích a ustanoven administrátorem v Záhoří a excurrento administrátorem v Chřešťovicích a Oslově, vikariát Písek.

P. Petr Maximilián Koutský, CFSsS, novokněz, je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farností Čížová, vikariát Písek a ustanoven farním vikářem kostela Panny Marie Růžencové v Českých Budějovicích a administrátorem in spiritualibus farností Č. Budějovice-Suché Vrbné, vikariát Č. Budějovice-město, a administrátorem in spiritualibus farností Ledenice, vikariát Č. Budějovice-venkov.

P. Karel Vrba, okrskový vikář a administrátor v Písku, je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farností Čížová, vikariát Písek, a ustanoven excurrento administrátorem této farnosti a farností Čimelice.

P. Jiří Damián Škoda, CFSsS, je k 1. 7. 2010 ustanoven rektorem kostela Panny Marie Růžencové v Č. Budějovicích.

P. Mgr. Krystof Henriko, OMI, je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu farního vikáře Tábor-Klokoty a administrátora in spiritualibus farností Pohnání a Ratibořské Hory, vikariát Tábor, a ustanoven farním vikářem v Českých Velenicích a excurrento administrátorem ve Dvorech nad Lužnicí, vikariát J. Hradec.

P. Mgr. Jaroslav Šmejkal, administrátor v Českých Velenicích, je k 1. 7. 2010 odvolán z úřadu excurrento administrátora ve Dvorech nad Lužnicí, vikariát J. Hradec. Ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Pawel Dembek, OMI, je k 1. 7. 2010 ustanoven farním vikářem v Táboře-Klokotech a administrátorem in spiritualibus farností Pohnání a Ratibořské Hory, vikariát Tábor.

P. Marek Adamczuk, OMI, je k 1. 7. 2010 ustanoven výpomocným duchovním v Táboře-Klokotech, vikariát Tábor.

P. Mgr. Vlastimil Kadlec, OMI, je k 1. 7. 2010 ustanoven výpomocným duchovním v Táboře-Klokotech, vikariát Tábor.

P. Josef Charypar, administrátor v Březnici, je od 1. 7. 2010 ustanoven excurrento administrátorem farností Mirovice a Pohoří u Mirovic, vikariát Písek.

Všem kněžím, kteří odcházejí z českobudějovické diecéze, děkujeme za jejich kněžské působení v naší diecézi.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Josef Daněk, trvalý jáhen, Vyšší Brod, oslaví 13. 6. 2010 osmdesáté narozeniny.

Ing. Karel Faber, trvalý jáhen, Č. Budějovice, oslaví 10. 7. 2010 sedmdesáté páté narozeniny.

P. Václav Habart, sídelní kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše Č. Budějovice a probošt jindřichohradecký, oslaví 18. 6. 2010 sedmdesáté narozeniny.

P. Mgr. Milan Mihulec, SDB, Č. Budějovice-Čtyři Dvory, oslaví 9. 7. 2010 padesáté narozeniny.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Rudolf Vošický, Lukavec u Pacova, oslaví 26. 6. 2010 padesáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Jiří Cihelna, Sedlice u Blatné, oslaví 27. 6. 2010 čtyřicáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Jiří Prajer, Srubec, oslaví 28. 6. 2010 čtyřicáté výročí kněžského svěcení.

Mons. Jiří Paďour, OFMCap., oslaví 21. 6. 2010 třicáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Josef Hanžl, CSsR, Chvojnov, oslaví 21. 6. 2010 třicáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Prof. Dr. Josef Dolista, Th. D., Ph. D., SDB, Č. Budějovice, oslaví 28. 6. 2010 třicáté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. František Ptáček, SDB, Č. Budějovice-Čtyři Dvory, oslaví 29. 6. 2010 dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Mgr. Pavel Liška, Netolice, oslaví 30. 6. 2010 dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Bohuslav Švehla, Mnichov, oslaví 30. 6. 2010 dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

P. Vendelín Zboroň, Počátky, oslaví 30. 6. 2010 dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

-acebb-

OBLÁTI PANNY MARIE NEPOSKVRNĚNÉ Z ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI TÁBOR-KLOKOTY

oznamují, že již

nebudou čtvrtetní celodenní adorace,
které se konaly v rámci právě
zakončeného kněžského roku.

**Nyní se můžete účastnit celodenních
adorací každý 1. pátek v měsíci**
11-16.30 hod. a 17.45-19.30 hod.
(mše sv. v 17 hod.)
v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

KAŽDÝ POSLEDNÍ PÁTEK V MĚSÍCI
se koná

Velká klokotská křížová cesta
v 18 hod., v případě nepříznivého počasí
bude křížová cesta
v ambitech klokotského areálu.

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích **88,7 FM v Táboře**, **89,5 FM v Písku**, **92,3 FM v Českých Budějovicích** a **107,5 FM z Nových Hradů**. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, se připojily také **České Budějovice**, salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny **každý pátek v 18 hod.**, s výjimkou prvního pátku v měsíci. V době letních prázdnin se bohoslužby nepřenaší.

* Poslední červnové vydání pořadu **Křesťan a svět** nese název **Žít pro Boha znamená žít pro druhé**. Student MU v Brně, Marek Blahu, se významně podílel na obnovení České esperantské mládeže, ale smysl jeho života má mnohem hlubší kořeny. Zveme k poslechu v neděli 27. 6. v 17 hod.

* Každé úterý v 16.00 se na svět kolem nás díváme dětskýma očima v rámci **Barvínku**. 29. 6. se s brněnskou hudební skupinou Kacu! vydáme po stopách hudby a hudebních nástrojů asijských národů. 6. 7. se budeme věnovat osobnosti Mistra Jana Husa. V necelé hodině se zamyslíme nad dobou, ve které žijeme, představíme si místa, která jsou spojená s jeho životem, a všimneme si, v čem je ho- den následování. Na 13. 7. je pro všechny, kdo rádi soutěží, připraveno Telefonické riskování. A 20. 7. vyrazíme s plnou polní do Polné. Přineseme reportáž z Misijního dne dětí, který se uskutečnil v jednom z mála slunečných dnů v květnu, seznámíme vás s jeho programem a představíme otce Bernarda Zulu ze Zambie. Úvahu nad významem akce nabídne P. Jiří Šlégr.

* Relaci **Všimli jsme si** vám přinášíme vždy v pátek v 16 hod. 2. 7. bude naším tématem projekt Paraga-Haiti. Necelé dva roky se skupina dobrodinců snaží pomoci jedné z nejhudších zemí světa. Cílem je dopravit na Haiti dvě terénní auta V3S, jejichž prvotním určením bude vyhloubit v tamních náročných podmínkách desítky studní a tak zajistit

obyvatelům dostatek pitné vody. O historii, současnosti a budoucnosti projektu pohovoříme na vlnách Proglasu s jeho realizátorem Václavem Vackem a s partnerem této iniciativy, P. Zdeňkem Stodůlkou.

* V pokračování volného cyklu **České nebe** představíme ve čtvrtek 1. 7. ve 22.00 kněze, poustevníka a zakladatele Sázavského kláštera, sv. Prokopa. Jeho osobnost nám přiblíží PhDr. Petr Kubín, Ph.D., který působí na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V další části cyklu, kterou uvedeme 15. 7. ve 22 hod., promluvíme o bl. Hroznatovi. Ten patří mezi naše méně známé světce, přestože je zakladatelem dvou významných klášterů - Teplé a Chotěšova.

* V sobotu 10. 7. v 17 hod. naladíte regionální pořad z jihočeského studia Jan. Seznámíme vás s **Pěveckým sborem řeckokatolické farnosti v Českých Budějovicích**. Jana Zassiedko, sbormistryně a manželka místního řeckokatolického kněze pohovoří o hudební činnosti a o poslání doprovázet zpěvem byzantskou liturgii.

* O dění ve vážné hudbě vás informujeme v relaci **Oktáva**, kterou zachytíte vždy v pátek v 16.55 hod. 2. 7. zaujme naši pozornost Letní škola staré hudby. 9. 7. uslyšíte rozhovor redaktora Pavla Smolka s Lubošem Malým, autorem nedávno premiérované Missa Antiqua. 16. 7. vám nabídneme rozhovor se světoznámou ruskou pianistkou, Olgou Kern.

-kb-

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

nabízí

Valentino Salvoldi

Bůh je větší než tvé srdce

O svátosti smíření trochu jinak

Inteligentní a čtivé pojednání o svátosti smíření, která mezi ostatními svátostmi lidem činí asi největší problémy.

Kniha může být prospěšná pro kněze i pro studenty pastorální teologie. Užitek z ní však mohou mít všichni, kteří hledají zdravé chápání a smysluplnou praxi svátosti smíření.

Brož., 144 str., 169 Kč

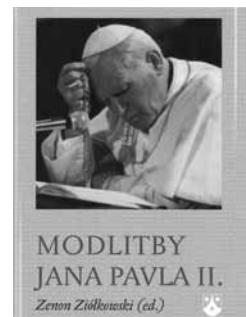
Zenon Ziolkowski (ed.)

Modlitby Jana Pavla II.

Modlitby

jsou uspořádány podle kalendáře církevního roku, na každý den je zařazena jedna modlitba. Na začátku každého měsíce je přidán kratičký citát týkající se modlitby a úryvek některého literárního díla z papežovy tvorby. Modlitby jsou vybrány z celého pontifikátu Jana Pavla II. Pronesl je na nejruznějších místech světa.

Váz., 245 str., 179 Kč

Zveme všechny, kdo se chcete s námi modlit za své děti a za všechny děti, které to potřebují, za naše rodiny a naše farnosti na

„Modlitební triduum Modliteb matek“,

ve kterém se spojujeme s matkami z celého světa.

Setkání se uskuteční:

- v pátek 25. 6. v 15:45 hod. v Emauzích – odprošujeme Pána za naše hříchy, po mši sv. následuje krátká adorace v kostele;
- v sobotu 26. 6. v 15:45 hod. v Emauzích – modlíme se za ty, kteří ubližují nám a našim dětem, po mši sv. následuje krátká adorace v kostele;
- v neděli 27. 6. v 15:00 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Klokotech - budeme chválit Pána a děkovat mu za vše, co udělal v životě našem i v životech našich dětí.

Assländer Friedrich, Grün Anselm

Time management jako duchovní úkol

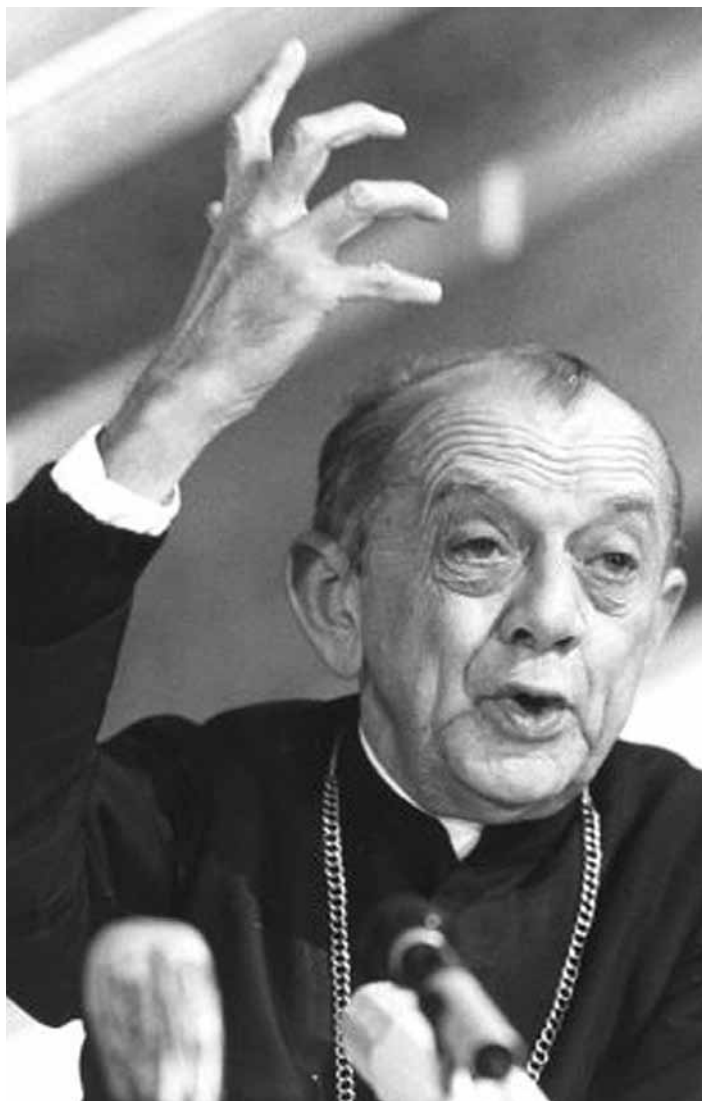
Každé ráno dostáváme nový den. Smrt nás vybízí, abychom ho prožili vědomě, dobře utvářeli přítomný okamžik a tento dar vděčně přijali. Dejme se probudit a přijmeme pozvání, abychom dobře využili každého dne a abychom jej žili tak, že se večer budeme moci s vděčností ohlédnout za naplněným dnem.

Brož., 223 s., 239 Kč

Helder Camara

Helder Camara se narodil 7. února 1909 v severovýchodní části Brazílie, ve městě Fortaleza. Jeho otec nebyl horlivým katolíkem a tak po letech - již jako arcibiskup - vzpomínal na otcova slova, když mu v mládí sdělil, že se chce stát knězem: „*Můj synu, víš, co znamená být knězem? Kněžství a egoismus nemůžou žít společně. Kněz musí rozdávat sám sebe, musí se strávit pro druhé...*“ Těmito slovy, ukázal otec svému synovi cestu a program budoucího působení.

Po absolvování lidové školy vstoupil Helder v roce 1923 do „Diecézního semináře“, kde absolvoval filozoficko-teologická studia a ve svých 22 letech, tedy 15. srpna 1931, byl vysvěcen na kněze. Pastoračně působil nejprve jako kaplan pro mládež a to velmi úspěšně, především mezi studenty, kteří si jej rychle oblíbili. Brzy byl jmenován duchovním rádcem „Katolických učitelů“ a snažil se organizovat nejrůznější spolky a hnutí, mezi nimiž se stalo nejznámějším „Katolické hnutí dělnické mládeže“. Záhy se stal i profesorem náboženství na lyceu v Ceará, kde se velmi zřetelně projevy i jeho pedagogické schopnosti, krom organizačních, o nichž v té době nikdo nepochyboval.

Při příležitosti vyhlášení „Svatého roku 1950“ byl jmenován moderátorem pro celou Brazílii a byla mu svěřena veškerá organizace pouti do Říma. Tehdy se jí zúčastnilo na třináct set poutníků i z těch nejchudších vrstev obyvatelstva. Po úspěšném ukončení římské pouti byl pověřen Svatým stolicí, aby zorganizoval usta-

novení Brazílské biskupské konference, která se pak ještě rozšířila na Latinsko-americkou konferenci biskupů. Krom těchto svěrených úkolů velmi aktivně působil i jako redaktor několika náboženských časopisů, mezi nimiž lze připomenout alespoň ten nejvýznamnější: „Katolická akce“.

V březnu 1952 byl jmenován světícím biskupem pro diecézi Rio de Janeiro a 20. dubna přijal biskupské svěcení. Jako heslo pro svojí biskupskou službu si zvolil: „*Do tvých rukou*“. Jednomyslně byl zvolen generálním sekretářem biskupské konference a stal se i předsedou přípravného výboru pro „Mezinárodní eucharistický kongres“, který se konal v roce 1955 v Riu. Jedním z mnoha konkrétních plodů kongresu byla i tzv. „Křížová výprava sv. Sebastiana“ spočívající v úsilí církve o pomoc chudým a potřebným, vytvoření pracovních míst, zajištění alespoň minimální zdravotní péče apod. Mons. Camara založil i bankovní ústav, aby tím pomohl lidem, kteří se ocitli v těžkých sociálních poměrech.

Po ohlášení 2. vatikánského koncilu se dom Helder - jak mu všichni říkali - připravoval velmi pečlivě. Patřil k nejvýraznějším postavám koncilu a jeho příspěvky v koncilních jednáních byly nejen přínosné, ale dokonce udaly charakteristické rysy koncilu. Se skupinou asi padesáti dalších biskupů ze všech kontinentů vedl reflexi o vztahu mezi Kristem a chudými, z čehož vyšel pojem „církve chudých“. Tím byla uvedena myšlenka koncilu o nutnosti církve svobodné od věcí hmotných, její nezávislosti na politické moci atd.

Papež Pavel VI. jmenoval v březnu 1964 dom Helder arcibiskupem v Olinda-Recife, ležící v severovýchodní části Brazílie. V této chudé arcidiecézi se pustil do usilovné práce mezi nejchudšími, kvůli nim cestoval po všech světadílech a jeho hlas se stával hlasem právě těch nejchudších. Neohroženě vystupoval i proti tehdejší vojenské diktatuře, čímž si znepřátelil mnoho mocných a mnohokrát mu bylo vyhrožováno smrtí. Jeho prst však zůstal stále vztyčen proti jakémukoliv ekonomickému systému, který omezoval či umenšoval lidskou důstojnost a zvláště kriticky se vyjadřoval na adresu nadnárodních společností. Byla to celá řada protestních akcí, kde stál v čele, snažil se nechybět na různých shromážděních i demonstracích jak v Brazílii, tak i jinde ve světě a všude promlouval ve prospěch chudých a trpících. Kamkoliv přišel, říkával, že je „*hlasem těch, kdo hlas nemají a nejsou slyšet*“.

Promluvil v OSN, třikrát byl navržen na Nobelovu cenu a získal mnoho dalších ocenění a vyznamenání. Skutečností zůstává, že svým postojem vzbuzoval rozličné reakce i uvnitř církve. On sám ve stáří vzpomínal: „*Když jsem dával jíst chudým, říkali o mně, že jsem světec. Když jsem se však začal tázat, 'Proč jsou zde chudí?', říkali o mně, že jsem komunista.*“ Velkou starost učitelskému úřadu církve působila tzv. „teologie osvobození“, s níž byl dom Camara úzce spjatý. Nicméně, nikdy nepřestal projevoval věrnost a lásku vůči Petrovu nástupci-papeži, který ji - zvláště v osobě Pavla VI. - vždy opětoval. Když během apoštolské cesty do Brazílie navštívil papež Jan Pavel II. arcidiecézi Recife, před očima dvou milionového davu vřele objal tohoto velkého pastýře malé postavy a nazval ho „*svým bratrem a bratrem chudých*“.

Jak předpisuje Kodex církevního práva, dom Helder po dovršení 75. roku požádal Svatého otce o uvolnění z funkce. To ovšem neznamenalo zasloužený a klidný odpočinek, ale spíše naopak, nový způsob a možnosti, jak být ještě blíže těm nejchudším, jak jim pomáhat. V plné svěžesti se dožil a oslavil své devadesáté narozeniny a jen několik měsíců poté, přesněji 27. srpna 1999, zakončil svoji pozemskou pout'.

Zdeněk Mareš

Bohu na stopě

Viditelný svět je jako mapa, která zobrazuje nebe - příbytek živého Boha. Člověk se učí vidět Stvořitele tím, že rozjímá krásu jeho stvoření. Lidská inteligence může odhalovat ruku Umělce v podivuhodném díle, které dovršil. Lidský rozum poznává Boha prostřednictvím přírody. Ježíš nás naučil vidět ruku Otce v krásě polních květů, nebeském ptactvu, hvězd-

né noci, poli připraveném ke žni, ve tvářích dětí a v potřebách druhého. Pokud vesmír pozorujeme se srdcem čistým, uvidíme také Boží tvář (viz Mt 5,8), protože zjevuje tajemství prozřetelné lásky Otcovy.

Boha, který svět přesahuje a současně je ve svém stvoření nejintimněji přítomen, ale nelze s jeho stvořením ztotožňovat.

(Podle Jana Pavla II.)